

Folketinget – Europaudvalget

Christiansborg, den 21. februar 2007

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Offentligt referat fra Europaudvalgets åbne møde den 9. februar 2007

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 9. februar 2007.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra alle åbne punkter på Europaudvalgets møder. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af Europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget

Med venlig hilsen

Jakob Heltoft
EU-Sekretariatet

21/2 2007

4. udgave

FO=Forhandlingsoplæg
L=Lukket behandling

Europaudvalget

holder åbent møde:

fredag den 9. februar 2007, kl. 11.00
i værelse 2-133

Dagsorden:

1. Rådsmøde nr. 2779+2780 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13.-14. februar 2007
Forelæggelse ved udenrigsministeren
- FO 2. Rådsmøde nr. 2782 (transport, telekommunikation og energi) den 15. februar 2007
Forelæggelse ved transport- og energiministeren
- FO 3. Rådsmødet nr. 2781 (retlige og indre anliggender) og mødet i de blandede udvalg på ministerniveau med deltagelse af henholdsvis Norge og Island og af Schweiz den 15. februar 2007
Dagsordenspunkterne 1-7 og 13 forelægges af justitsministeren
Dagsordenspunkterne 8-11 forelægges af integrationsministeren
4. Samråd med justitsministeren og integrationsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel
KOM (2005) 0514
KOM (2005) 0514 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)
5. Samråd med integrationsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om EU's migrations- og indvandringspolitik
Alm. del (06) – samrådsspørgsmål A (vedlagt)
Info-note (05) I 55 (referat fra åbent samråd med justitsministeren 11/5-06 om samme emne)
6. Rådsmøde nr. 2783 (uddannelse, ungdom og kultur) den 16. februar 2007
Forelæggelse ved undervisningsministeren

- FO 7. Rådsmøde nr. 2785 (miljøministre) den 20. februar 2007
Forelæggelse ved miljøministeren
- L 8. Eventuelt

Der vedlægges foreløbige oversigter over de under punkterne 1, 2, 3, 6, og 7 nævnte møder

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 6:

Fredag 9/2 kl. 9.30-11.00: Møde med de danske MEP'ere

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser)

den 12.-13. februar 2007

Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007:
 - *Kommenteret dagsorden*
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 2)
 - Alm. del (06) – bilag 12 (fremskridtsrapport af 10/10-06 for regeringens nationale reformprogram)
 - Det Europæiske Råd 8-9/3-07 – bilag 1 (den kommenterede dagsorden til DER)
2. Det vestlige Balkan
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 4)
 - Udvalgsmødereferat:
 - Alm. del (06) – bilag 173, side 682 (senest behandlet i EEU 18/1-07)
3. Mellemøsten
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 6)
 - Udvalgsmødereferat:
 - Alm. del (06) – bilag 173, side 682 (senest behandlet i EEU 18/1-07)
4. Iran
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 8)
 - Udvalgsmødereferat:
 - Alm. del (06) – bilag 173, side 683 (senest behandlet i EEU 18/1-07)
5. (Evt.) Sudan
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 11)
 - Udvalgsmødereferat:
 - Alm. del (06) – bilag 173, side 685 (senest behandlet i EEU 18/1-07)
6. (Evt.) Somalia
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 13)
 - Udvalgsmødereferat:
 - Alm. del (06) – bilag 173, side 690 (senest behandlet i EEU 18/1-07)
7. Afghanistan
 - Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 15)
 - Udvalgsmødereferat:
 - Alm. del (06) – bilag 114, side 576 (senest behandlet i EEU 8/12-06)

8. WTO/ Doha-runden

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Info-note (05) I 64 (referat af åbent samråd om WTO 9/6-06)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 1734 (senest behandlet i EEU 14/7-06)

(05) side 1670 (behandlet i EEU 23/6-06)

9. GPA/Public Procurement

A-punkt

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 19)

10. Eventuelt

Alle punkterne hører under Udenrigsministeriets ressort

11. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 15. februar 2007
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

- FO 1. En energipolitik for Europa:
- *Præsentation af Kommissionens Energipakke*
 - *Politisk debat*
 - *Råds-/formandskabskonklusioner*
 - Rådsmøde 2782 – bilag 1 (samlenotat side 2)
 - Alm. del (06) – bilag 189 (slides fra EU-energi høringen 2/2-07)
 - EU-note (06) – E 27 (notat om Kommissionens integrerede energi- og klimapakke)
- a) Kommissionens meddelelse: "En Energipolitik For Europa" (Den Strategiske Energiredagørelse)
KOM (2007) 0001
- b) Kommissionens meddelelse: "Roadmap" for vedvarende energi
KOM (2006) 0848
- c) Kommissionens meddelelse: Fremskridtsrapport for Biobrændstof
KOM(2006) 0845
- d) Kommissionens meddelelse: Fremskridtsrapport for vedvarende energi
KOM (2006) 0849
- e) Kommissionens meddelelse: Perspektiver for det indre marked for el og gas
KOM (2006) 0841
- f) Kommissionens meddelelse: Sektorundersøgelse af el- og gasmarkederne
KOM (2006) 0851
- g) Kommissionens meddelelse: Prioriteret plan for sammenkoblinger af Medlemsstaternes el- og gasnetværk
KOM (2006) 0846
- h) Kommissionens meddelelse: Bæredygtig elproduktion baseret på fossile brændsler
KOM (2006) 0843
- i) Kommissionens meddelelse: Mod en europæisk energiteknologisk plan
KOM (2006) 0847

2. Rådskonklusioner vedrørende transportområdets bidrag til Lissabon-strategien
 - *Forventes vedtaget som A-punkt*
Rådsmøde 2782 – bilag 1 (samlenotat side 20)
3. Eventuelt

Alle punkterne hører under Transport- og Energiministeriets ressort

4. Siden sidst
Ingen punkter

Rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i de blandede udvalg på ministerniveau med deltagelse af henholdsvis Norge og Island og af Schweiz den 15. februar 2007
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

- FO 1. Omdannelse af Prüm-traktaten til EU-lovgivning
- *Politisk drøftelse*
 - Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 3)
 - Alm. del (06) – bilag 159 (notat om Prüm-traktaten fra Justitsministeriet af 12/1-07)
 - Alm. del (06) – bilag 203 (høringssvar vedr. Prüm-traktaten)**
 - Alm. del (06) – bilag 199 (henvendelse fra Retssikkerhedsfonden af 7/2-07)**
 - EU-note (06) – E 37 (notat om Prüm-traktaten af 6/2-07)
2. Rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad
- *Drøftelse*
 - KOM (2001) 0664
 - Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 26)
 - Alm. del (042) – bilag 48 (grundnotat af 8/3-05)
 - Udvalgsmødereferater:
 - (042) side 498 FO (forhandlingsoplæg forelagt 27/5-05)
3. Rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne (den europæiske fuldbyrdelsesordre)
- *Samlet politisk enighed*
 - Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 43)
 - Alm. del (042) – bilag 47 (grundnotat af 8/3-05)
 - Udvalgsmødereferater:
 - Alm. del (06) – bilag 110, side 482 (senest behandlet i EEU 1/12-06)
 - (05) side 1905 (behandlet i EEU 29/9-06)
 - (05) side 1371 (behandlet i EEU 24/5-06)
4. Status vedrørende videreudviklingen af Schengen-informationssystemet
- Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 52)
 - a) Netværk for SIS, SIRENE og VISION (SIS-NET og S-Testa)
 - *Status og (muligvis) rådskonklusioner*

b) Tidsplan for udviklingen af SIS II*

– *Orientering*

(Evt.) A-punkt

KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0230 og KOM (2005) 0237

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 110, side 486 (senest behandlet i EUU 1/12-06)

c) SISone4all

– *Orientering*

5. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et særprogram om civilret for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed **

– *Fælles holdning*

KOM (2005) 0122

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 55)

KOM (2005) 0122 – bilag 2 (grundnotat af 15/9-05)

Udvalgmødereferat (05) side 1367 FO (forhandlingsoplæg forelagt 24/5-06)

6. Menneskehandel – Orientering om Tysklands erfaringer med bekæmpelse af seksuel udnyttelse og tvangsprostitution i forbindelse med verdensmesterskaberne i fodbold i 2006

– *Orientering*

A-punkt

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 64)

7. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Formandskabet bistået af Kommissionen til at indlede forhandlinger med USA om en ny aftale om anvendelse af PNR-oplysninger til at forebygge og bekæmpe terrorisme og hermed relaterede forbrydelser af grænseoverskridende karakter samt organiseret kriminalitet

– *Vedtagelse*

A-punkt

KOM (2006) 0335

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 68)

Udvalgmødereferater:

(06) side 53 FO (forhandlingsoplæg forelagt 11/10-06)

(05) side 1932 FO (forhandlingsoplæg forelagt 29/9-06)

(05) side 1661 (behandlet i EUU 23/6-06)

(03) side 1032 FO (forhandlingsoplæg forelagt 14/5-04)

8. Migration: Vejen frem i lyset af konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 14.-15. december 2006
 - *Drøftelse*
Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 2)
9. Kommissionens forslag til forordning om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold samt et centralt register for teknisk udstyr*
 - *Information*
KOM (2006) 0401
Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 5)
KOM (2006) 0401 – bilag 1 (grundnotat af 4/1-07)
10. Rådets afgørelser om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold**
 - *Sagen forventes vedtaget som et A-punkt på et senere rådsmøde*
Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 12)
11. Rådets afgørelser om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine vedrørende lempelser i udstedelsen af visa til borgere i Ukraine**
 - *Sagen forventes vedtaget som et A-punkt på et senere rådsmøde*
Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 15)
12. Eventuelt

* KOM (2005) 0236 er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

** Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten finder derfor anvendelse.

Dagsordenspunkt 1-7 og 13 hører under Justitsministeriets ressort. Dagsordenspunkt 8-11 hører under Integrationsministeriets ressort

13. Siden sidst

Justitsministerens ressort:

- a) Tysk/fransk forslag til Rådets rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede domme og alternative sanktioner
Alm. del (06) – bilag 195 (subsidiaritetsnotat af 5/2-07)

- b) Forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (EUROPOL)
KOM (2006) 0817
KOM (2006) 0817 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat af 30/1-07)

- c) Østrigsk forslag til Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisesituationer
Alm. del (06) – bilag 135 (grundnotat af 4/1-07)

Rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 16. februar 2007
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Bidrag fra Rådet (uddannelsesområdet) til forårstopmødet i Det Europæiske Råd
 - *Nøglebudskaber til forårstopmødet i Det Europæiske Råd*KOM (2006) 0816
Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 2)
2. Efter 2010 – udvikling af arbejdsprogrammet "Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010"
 - *Udveksling af synspunkter*Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 7)
3. Bidrag fra Rådet (ungdomsområdet) til forårstopmødet i Det Europæiske Råd om implementering af Den Europæiske Ungdomspagt
 - *Nøglebudskaber til forårstopmødet i Det Europæiske Råd*KOM (2006) 0816
Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 10)
4. Refleksions papir om de fremtidige perspektiver for europæisk ungdomspolitik
 - *Udveksling af synspunkter*Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 14)
5. Eventuelt

Alle punkterne hører under Undervisningsministeriets ressort

6. Siden sidst
Ingen punkter

Rådsmøde (miljøministre) den 20. februar 2007

Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

- FO 1. Udkast til Rådets konklusioner vedrørende Klimaændring
- *Rådskonklusioner*
 - Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 2)
 - Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)**
2. Input til det Europæiske Råds forårstopmøde
- *Rådskonklusioner*
 - Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 10)
 - Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)**
3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om medregning af luftfart i EU kvotehandelssystemet
- *Politisk drøftelse*
 - KOM (2006) 0818
 - Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 15)
 - Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)**
4. Kommissionens temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider
- *Rådskonklusioner*
 - KOM (2006) 0372
 - Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 22)
 - Udvalgsmødereferat (05) side 1836 (seneste behandling i EUU 15/9-06)
 - Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)**
- FO 5. Kommissionens forslag til afgørelse om det midlertidige forbud mod brug og salg i Ungarn af genetisk modificeret majs (*Zea mays* L. linje MON 810), som udtrykker Bt cryIA(b) genet, i henhold til udsætningsdirektivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF
- *Vedtagelse*
 - KOM (2006) 0713
 - Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 29)
 - Alm. del (05) – bilag 410 (grundnotat af 12/9-06)

- FO 6. Kommissionens forslag til Rådets beslutning om markedsføring i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af en nellike (*Dianthus caryophyllus* L., linie 123.2.38), der er genetisk modificeret med henblik på farveændring
- *Vedtagelse*
- KOM (2006) 0758
- Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 35)
 - Alm. del (042) – bilag 127 (grundnotat af 9/5-05)
 - Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)**
7. Kommissionens Temastrategi for jordbundsbeskyttelse samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets rammedirektiv om beskyttelse af jordbunden og ændring af direktiv 2004/35 (direktiv om miljøansvar)
- *Politisk drøftelse*
- KOM (2006) 0232
- Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 43)
 - KOM (2006) 0232 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)
8. Eventuelt

Alle punkterne hører under Miljøministeriets ressort

9. Siden sidst

- a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om eksport og import af farlige kemikalier

KOM (2006) 0745

KOM (2006) 0745 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)

Referat af 19. Europaudvalgsmøde fredag den 9. februar 2007, kl. 11.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Lars Christian Lilleholt (V), Birgitte Josefsen (V), Ellen Trane Nørby (V), Eyvind Vesselbo (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Svend Auken (S), Jens Christian Lund (S), Per Kaalund (S), Lone Dybkjær (RV), Martin Lidegaard (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Rune Lund (EL).

Desuden deltog udenrigsminister Per Stig Møller, transport- og energiminister Flemming Hansen, justitsminister Lene Espersen, integrationsminister Rikke Hvilshøj, undervisningsminister Bertel Haarder og miljøminister Connie Hedegaard.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2779+2780 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13.-14. februar 2007

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle punkterne er til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007: - *Kommenteret dagsorden*

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Alm. del (06) – bilag 12 (fremskridtsrapport af 10/10-06 for regeringens nationale reformprogram)

Det Europæiske Råd 8-9/3-07 – bilag 1 (den kommenterede dagsorden til DER)

Udenrigsministeren: Formandskabet vil på rådsmødet præsentere sit udkast til kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd den 8.-9. marts. Formandskabet lægger ikke op til nogen videre drøftelse på dette rådsmøde. Først på det næstkommende rådsmøde den 5.-6. marts vil vi drøfte det egentlige udkast til konklusioner fra topmødet.

Forårstopmødet vil traditionen tro have Lissabonstrategien på dagsordenen. Især fire hovedemner vil blive taget op. For det første evaluering af fremskridtene med hensyn til vækst og beskæftigelse. For det andet bedre

regulering. For det tredje en integreret energi- og klimapolitik. Og endelig emner inden for eksterne relationer, hvis det viser sig nødvendigt. Det er en kort og klar struktur, som vi støtter fra dansk side.

Det er dog forventningen, at topmødets konklusioner om vækst og beskæftigelse vil være kortfattede, da det primære fokus vil være på energi og klima, hvilket miljøministeren og transportministeren vil fortælle nærmere om senere i dag. Så det behøver vi ikke beskæftige os med i forbindelse med udenrigsministrenes rådsmøde. Bedre regulering er en tysk prioritet, som vi deler. Dette emne forberedes af Økofin og Konkurrenceevnerådet, hvorfor jeg ikke skal gå nærmere ind herpå.

Svend Auken ville vente på konklusionsudkastet til Det Europæiske Råds møde, men gjorde opmærksom på, at der formentlig i Europaudvalget ville være meget stor utilfredshed med, at man i forbindelse med bedre regulering satte et mål op om 25 pct. lettelse af de administrative byrder. Det virker lidt primitivt.

Udenrigsministeren kunne ikke forstå, hvis Europaudvalget skulle være imod at fjerne 25 pct. af "red tape"-bestemmelserne.

Svend Auken svarede, at man ikke var imod at lette reglerne, men det var målsætningen om 25 pct., man fandt for primitiv, især når det drejede sig om miljøområdet.

Lone Dybkjær gik ud fra, at man ville få en drøftelse af Berlinerklæringen under en eller anden form, og spurgte, hvad regeringens indspil på det område ville bestå i.

Svend Auken spurgte i relation til Berlinerklæringen, hvornår man i Europaudvalget kunne se en tekst på det område.

Udenrigsministeren svarede, at udenrigsministrene ville drøfte Berlinerklæringen under frokosten. Regeringens indstilling er, at erklæringen skal være kort, den skal være klar, og den skal rumme tre elementer: Hvorfor lavede man EU, hvad er idégrundlaget, og hvad skal EU stå for i fremtiden? Der bliver ikke truffet beslutninger under frokosten, men formandskabet lytter til de forskellige tilkendegivelser.

Udenrigsministeren svarede Svend Auken, at der ikke foreligger nogen tekst, men det tyske formandskab vil lave en tekst. Den ene mulighed er, at erklæringen laves færdig af udenrigsministrene op til topmødet. Den anden mulighed er, at den behandles på topmødet. Udenrigsministeren syntes, det var bedst, at vi fik en tekst, som man kunne snakke om før topmødet.

Rune Lund pegede på, at når man også skal beskæftige sig med, hvad EU skal stå for i fremtiden, må der også stå noget om forfatningstraktaten, og så skal "non-papiret" ind over Europaudvalget, inden der drages konklusioner. Det stemmer med Europaudvalgets procedure med tidlige mandater.

Udenrigsministeren svarede Rune Lund, at Berlinerklæringen ikke er en bindende tekst, som udenrigsministeren skal have mandat til, men en uforpligtende erklæring, som ikke kan bruges af Domstolen. Han gentog, at han håbede, der ville foreligge en tekst fra udenrigsministrene, som man kunne diskutere i Europaudvalget. Udenrigsministeren tilføjede, at tidsplanen vedrørende forfatningstraktaten blev besluttet på det sidste topmøde.

Rune Lund mente, Europaudvalget skulle kræve at få papiret udleveret før mødet, da det får stor betydning for forsøgene på at genoplive forfatningstraktaten.

Udenrigsministeren sagde, at han ville arbejde på det, men Danmark kan ikke stille det som et krav til formandskabet. Det er formandskabet, der afgør proceduren vedrørende erklæringer, som ikke er juridisk bindende.

2. Det vestlige Balkan

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 173, side 682 (senest behandlet i EEU 18/1-07)

Udenrigsministeren: Drøftelserne på rådsmødet ventes at være om Kosovo og Serbien. Med hensyn til Kosovo vil FN's statusmægler Ahtisaari deltage i mødet og orientere om sit forslag til Kosovos fremtidige status og den videre proces.

Ahtisaari præsenterede forslaget for parterne den 2. februar 2007. Beograd og Pristina har nu nogle uger til at sætte sig ind i forslaget. Derefter ventes Ahtisaari at gennemføre konsultationer, hvor parterne kan komme med deres bemærkninger og eventuelle forslag.

Det er Ahtisaaris plan at afslutte konsultationerne og sende et endeligt forslag til FN's generalsekretær i marts eller begyndelsen af april.

Det helt afgørende er nu, at parterne forbereder en aktiv og konstruktiv deltagelse i de videre forhandlinger.

Jeg venter, at Rådet bakker op om Ahtisaari og hans planer for afklaring af Kosovos status.

Under drøftelsen af Serbien ventes fokus at være på status for regeringsdannelsen efter parlamentsvalget den 21. januar 2007.

EU's udenrigsministertrojka besøgte Beograd den 7. februar 2007 og opfordrede de reformorienterede partier, der fik flertal ved valget, til at samarbejde. Ved samme lejlighed understregedes Serbiens europæiske perspektiv og EU's vilje til at genoptage forhandlingerne om en SA-aftale, når der er positiv bevægelse mod ICTY-samarbejde i Beograd. Jeg venter, at Rådet bakker op om den linje.

Morten Messerschmidt henviste til den folkestemning, der var i

Serbien, og frygtede, at hvis EU stadig væk er tordnende ligeglade med serbernes følelser og siger til serberne, at de må opgive Kosovo, så kan det meget let afstedkomme nogle reaktioner, som vil være meget uheldige. Gør regeringen efter valgresultatet sig nogle overvejelser over, hvad det betyder for serbernes selvforståelse?

Udenrigsministeren sagde, at de 28 pct. som nationalisterne har fået, ganske vist er mange, men det kunne være gået meget værre. Han pegede på, at de tre demokratiske partier trods alt har fået flere stemmer end nogen sinde. Vi skal sørge for, at Serbien føler sig velkommen. De må løse problemet med Kosovo, ligesom de løste det med Montenegro, som trådte ud. Derfor må løsningen være, at vi støtter EU's mægler, Ahtisaari, og sikrer en mindretalsbeskyttelse i Kosovo og styrker serbisk sprog og kultur. I den forbindelse nævnte udenrigsministeren, at han havde fremhævet København-Bonn modellen med mindretal på hver side af grænsen mellem Danmark og Tyskland. Serbien skal stadig væk have lov til at betale for kulturinstitutioner i Kosovoområdet. Hvis serberne kan komme fri af deres problem med Kosovo, så skal døren stå åben for dem til EU, som den har gjort det for Kroatien og Slovenien. I den forbindelse pegede udenrigsministeren på, at deres indretning af samfundet jo er dybt europæisk.

3. Mellemøsten

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 173, side 682 (senest behandlet i EEU 18/1-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Svend Auken nævnte, at der tilsyneladende var indgået en aftale om et nyt regeringsgrundlag i Mekka. Vil det føre til, at man ikke vil hindre en genoptagelse af støtten til det palæstinensiske selvstyre?

Rune Lund påpegede, at der er meget store problemer i Palæstina, idet 165.000 offentligt ansatte i mange måneder ikke har fået løn, og nævnte, at den økonomiske boykot af styret har kastet benzin på bålet. Da EU er en del af kvartetten, er det vigtigt, hvilke signaler vi sender. Han havde kunnet læse sig til, at Hamas nu respekterer de gamle aftaler, hvilket er fornuftigt og godt. Hamas har altså rykket sig, idet man dermed også anerkender præmisserne, nemlig at Israel er noget, som eksisterer. Hvis man i denne situation, hvor Hamas rykker sig så meget, det nu kan, ikke lukker op for pengestrømmene, kan det ende helt galt. Derfor ville han opfordre den danske regering til at lukke op for pengestrømmene.

Udenrigsministeren svarede Svend Auken og Rune Lund, at han indtil videre kun kendte presseforlydenderne og ikke kendte indholdet af er-

klæringen. Så vidt han vidste, var der tale om et brev fra Abbas, hvor man indleder med: "I call upon you ...", så spørgsmålet var, om der overhovedet var en aftale. Det er der i hvert fald først, når man kender svaret. Derfor ville udenrigsministeren nøjes med at sige, at man ville drøfte situationen på mandag, og at vi naturligvis ville hilse det velkommen, hvis de havde lavet en national forsoningsaftale. Hvis Hamas respekterer indgåede aftaler, så har Rune Lund fuldstændig ret, så er vi på vej ud af den fastlåste situation.

Anne Grete Holmsgaard forstod udenrigsministeren svar sådan, at hvis der foreligger en aftale, ville vi arbejde hårdt for, at pengestrømmen til det palæstinensiske selvstyre bliver genoptaget.

Udenrigsministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at han var meget spændt på, om der var indgået en aftale. Det håbede han at få svar på inden mandag. I øvrigt pegede han på, at det palæstinensiske område faktisk får flere penge end før, man kanalisere dem blot ikke via regeringen. Han tilføjede, at vi også prøver at få Israel til at aflevere noget mere af den told, de opkræver.

4. Iran

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 173, side 683 (senest behandlet i EEU 18/1-07)

Udenrigsministeren: Rådet forventes at træffe foranstaltninger til gennemførelse af de relevante sanktioner mod Iran, som er indeholdt i FN's sikkerhedsrådsresolution 1737, hvilket regeringen selvsagt vil tilslutte sig.

Morten Messerschmidt pegede på, at det fremgår af punkt 2 i samlenotatet, at hvis Iran ikke efterlever de resolutioner, som IAEA og Sikkerhedsrådet har vedtaget, forudses forslag om yderligere restriktive tiltag i Sikkerhedsrådet og/eller eventuelt i EU-regi. Hvad forestiller udenrigsministeren sig at man vil gribe til over for Iran, som er tæt på at have atomvåben?

Hvad har de sanktioner, man hidtil har indført over for Iran, betydet for landets berigelsesprogram?

Svend Auken pegede på, at der er en forskel mellem USA og EU, når det gælder indgreb over for pengestrømmene til Iran, og gik ud fra, at vi følger resten af Europa.

Udenrigsministeren sagde i svaret til Morten Messerschmidt, at vedtagelse af yderligere sanktioner vil være en beslutning, der skal træffes i FN's sikkerhedsråd. Vi var med til at skrive den sidste resolution, og vi vil på EU-mødet på mandag arbejde for, at den også bliver implementeret. Iran har fået 60 dage til at vise, at de efterlever resolution 1737.

Han håbede, at berigelsesprogrammerne var blevet påvirket i de mo-

mentane perioder, hvor sanktionerne havde været suspenderet, men nu var man gået i gang igen med berigelsesprogrammerne. Vi skal ikke være nyttige idioter.

Udenrigsministeren svarede Svend Auken, at vi følger de FN-resolutioner, der er vedtaget, uanset om man i USA eventuelt vil gå videre.

5. (Evt.) Sudan

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 173, side 685 (senest behandlet i EEU 18/1-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

6. (Evt.) Somalia

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 173, side 690 (senest behandlet i EEU 18/1-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Rune Lund nævnte, at der lægges op til, at der skal være en politisk forsoningsproces, som inddrager alle relevante parter. Der er ikke rigtig nogen "good guys" dernede, og den såkaldte internationalt anerkendte overgangsregering eksisterer kun, fordi den får støtte fra diverse krigsherrer og USA. Den har absolut ikke folkelig opbakning, men er en "papregering", som lever på Etiopiens militære magt. Det er klart, at der ikke er anden mulighed end at inddrage alle relevante parter.

Udenrigsministeren gav Rune Lund ret i analysen, men rejste spørgsmålet, hvad alternativet er. Vi vil naturligvis støtte den nationale forsoningsproces. Udenrigsministeren pegede på, at vi har bidraget til den FN-styrke, der er i landet, med penge, og vi vil gerne give yderligere støtte.

7. Afghanistan

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 114, side 576 (senest behandlet i EEU 8/12-06)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

8. WTO/ Doha-runden

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Info-note (05) I 64 (referat af åbent samråd om WTO 9/6-06)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 1734 (senest behandlet i EEU 14/7-06)

(05) side 1670 (behandlet i EEU 23/6-06)

Udenrigsministeren: På rådsmødet er der sat to punkter på dagsordenen, der vedrører handelspolitik. Jeg vil alene nævne drøftelsen om status i Doha-udviklingsrunden, der som bekendt er regeringens – og EU's – altoverskyggende prioritet på det handelspolitiske område.

Siden runden blev suspenderet i juli sidste år har der fundet en lang række uformelle konsultationer sted mellem flere af de centrale aktører i WTO, herunder EU og USA. Disse konsultationer førte i første omgang til en såkaldt "soft resumption" i november i Genève – det vil sige en uformel og blød genstart af arbejdet i forhandlingsgrupperne.

Siden kom der i forbindelse med det økonomiske verdensstopmøde i Davos den 24.-28. januar i år et klart positivt signal fra handelsministrene fra en række centrale WTO-medlemmer, som opfordrede til en genoptagelse af forhandlingerne. På den baggrund fik WTO's generaldirektør Pascal Lamy den 31. januar medlemmernes opbakning til en fuld genoptagelse af forhandlingerne.

Et yderligere positivt signal kom den 1. februar, hvor præsident Bush i en tale anmodede Kongressen om at forlænge den amerikanske regerings handelsbemyndigelse, den såkaldte Trade Promotion Authority, som udløber den 1. juli 2007. TPA'en anses for afgørende for de videre forhandlinger, fordi den indebærer, at Kongressen kun kan acceptere eller forkaste et eventuelt resultat i sin helhed. Kongressen kan altså ikke stille krav om ændringer af det indhold, som amerikanske forhandlere måtte have forpligtet sig til. Det er altså "take it or leave it".

Det er endnu uvist, om Kongressen vil forlænge TPA'en, men en række positive signaler – bl.a. fra en nylig handelspolitisk kongreshøring – kunne tyde på, at det trods alt ikke er et helt umuligt scenarium. Dog synes det givet, at Kongressen kun vil forlænge TPA'en, hvis der er udsigt til et resultat i WTO.

De seneste par uger har således bragt godt nyt for runden og styrket troen på, at det fortsat vil være muligt at få et positivt resultat. De kommende måneders udfordring består i at omsætte dette nye momentum til konkrete resultater.

Regeringen vil arbejde aktivt for, at det lykkes. Vi vil i EU støtte handelskommissær Peter Mandelsons konstruktive arbejde i den uformelle proces.

Vi mødes søndag aften i Bruxelles for at vurdere situationen. Vi vil arbejde for, at EU's mandat udnyttes til det yderste, når de rette forhandlingsomstændigheder forhåbentlig opstår. Og vi vil i vores bilaterale kontakter også uden for EU arbejde for, at alle bidrager med fleksibilitet og medansvar. Det gjorde jeg f.eks. ved mødet i Singapore i sidste uge. De kommende måneder bliver afgørende. Det er nu eller aldrig for Dohaudviklingsrunden.

Morten Messerschmidt var glad for, at udenrigsministeren så entydigt sagde, at det multilaterale spor er det rigtige, men han fornemmede også, at indstillingen var, at hvis det ikke lykkes at revitalisere WTO-sporet, må man gøre noget på bilateralt plan. Han frygtede, at EU sad og sov, mens omverdenen tordnede ud ad det bilaterale spor.

Svend Auken pegede på, at en række lande har rejst ønsket om, at man på sigt også tager hensyn til klima og de forpligtelser, landene påtager sig på klimaområdet. Det ligger ikke i Doharunden, Miljøkommissæren har stillet sig positivt over for at tage det med i næste omgang, mens Mandelson har afvist det. Vil man på forhånd afskrive sig fra at bruge handelsinstrumentet i den forbindelse?

Udenrigsministeren pegede i svaret til Morten Messerschmidt på, at EU har åbnet for bilaterale aftaler med Indien, Sydkorea og Aseanlandene, men det er oveni, ikke i stedet for WTO-sporet. Det er rigtigt, at USA er kraftigt i gang med bilaterale aftaler.

I svaret til Svend Auken sagde udenrigsministeren, at miljøspørgsmål ikke er på dagsordenen i Doharunden, men han var helt enig med Svend Auken i, at man i næste runde skal inddrage miljøspørgsmål.

9. GPA/Public Procurement

A-punkt

Rådsmøde 2779+2780 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Svend Auken opfordrede til, at man bruger danske ord og siger offentlige indkøb i stedet for "Public Procurement".

Den danske regering siger, at den er modstander af det system, man eksempelvis har i USA, hvor man tager særligt hensyn til små og mellemstore virksomheder i forbindelse med offentlige indkøb. I USA skal knap en fjerdedel købes hos små og mellemstore virksomheder, og franskmændene og italienerne har ønsket noget tilsvarende indført i EU. Socialdemokraterne er ikke overbevist om, at det er den rigtige holdning at afvise den tanke, og Svend Auken ville gerne høre argumenterne for og imod.

Rune Lund syntes heller ikke, regeringens holdning var fornuftig.

Udenrigsministeren medgav, at man naturligvis skulle tale om offentlige indkøb – i overensstemmelse med den debat, man netop havde haft om det danske sprog i Folketingssalen.

Udenrigsministeren svarede Svend Auken, at regeringen går ind for, at mulighederne for små og mellemstore virksomheder skal være så gode som muligt, og at de også skal kunne byde på lige fod med de store virksomheder, men det giver et problem at fastsætte særlige kvoter, hvilket vil være i strid med ligebehandlingsprincippet og den frie markedsøkonomi. Vi vil støtte formandskabets tekst, men ikke som Frankrig lave særlige reservater, som let kan blive en sovepude og vil få nogle af de mellemstore virksomheder til at lade være med at vokse sig store.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der foreligger nogen form for statistik over, hvem der egentlig vinder udbuddene. Hun var interesseret i at se nogle tal for, hvor mange af udbuddene de små og mellemstore virksomheder vandt, specielt på it-området.

Lone Dybkjær mente ligesom udenrigsministeren, det kunne være et problem at lave alle mulige reservater, men spurgte, om kerneproblemet ikke er, at de administrative byrder ødelægger det for de små og mellemstore virksomheder. Hvad kan man gøre på det område?

NOT

Udenrigsministeren kunne ikke på stående fod svare på Anne Grete Holmsgaard spørgsmål om statistik, men han ville fremsende et notat.

Han var enig med Lone Dybkjær i, at det er problematisk at lave reservater. Han var også enig i, at det i høj grad er de administrative byrder, der er problemet. Kommissionen har spillet ud med, at de skal begrænses med 25 pct., og det er bedre end ingenting. Der er en gruppe af medlemslande, som i øjeblikket gennemgår, hvor der kan laves forenklinger, og som skal rapportere tilbage. Han var enig med Lone Dybkjær i, at hvis det bliver alt for vanskeligt, så opgiver de små virksomheder.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2782 (transport, telekommunikation og energi) den 15. februar 2007

FO 1. En energipolitik for Europa:

- *Præsentation af Kommissionens Energipakke*
- *Politisk debat*
- *Råds-/formandskabskonklusioner*

Rådsmøde 2782 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Alm. del (06) – bilag 189 (slides fra EU-energi høringen 2/2-07)

EU-note (06) – E 27 (notat om Kommissionens integrerede energi- og klimapakke)

a) Kommissionens meddelelse: ”En Energipolitik For Europa” (Den Strategiske Energirededgørelse)

KOM (2007) 0001

b) Kommissionens meddelelse: ”Roadmap” for vedvarende energi

KOM (2006) 0848

c) Kommissionens meddelelse: Fremskridtsrapport for Biobrændstof

KOM(2006) 0845

d) Kommissionens meddelelse: Fremskridtsrapport for vedvarende energi

KOM (2006) 0849

e) Kommissionens meddelelse: Perspektiver for det indre marked for el og gas

KOM (2006) 0841

f) Kommissionens meddelelse: Sektorundersøgelse af el- og gasmarkederne

KOM (2006) 0851

g) Kommissionens meddelelse: Prioriteret plan for sammenkoblinger af Medlemsstaternes el- og gasnetværk

KOM (2006) 0846

h) Kommissionens meddelelse: Bæredygtig elproduktion baseret på fossile brændsler

KOM (2006) 0843

i) Kommissionens meddelelse: Mod en europæisk energiteknologisk plan

KOM (2006) 0847

Transport- og energiministeren: Der er kun et substanspunkt på dagsordenen for rådsmødet den 15. februar, nemlig Kommissionens energiudspil fra den 10. januar i år.

Sagen forelægges med henblik på forhandlingsoplæg.

Kommissionen vil give en introduktion, der skal måske vedtages rådskonklusioner, og efterfølgende er der en politisk debat.

Forventningen indtil nu har været, at der ikke kunne opnås enighed om formandskabets tekstforslag til rådskonklusionerne, men nu er man faktisk kommet ret langt. Der udestår kun skarpe parenteser om spørgsmålet om, hvorvidt målsætninger på 20 pct. for vedvarende energi og 10 pct. for biobrændstof skal være bindende eller vejledende. Desuden er der et uafklaret krav fra fransk side om, at man udover ejermæssig unbundling og en uafhængig systemoperatør også skal drøfte en tredje option for unbundling, nemlig en såkaldt "reguleret unbundling", som er en opstrammet version af den eksisterende selskabsmæssige unbundling. Fra fransk side har man indtil videre ikke givet nogen præcis beskrivelse af forslaget.

Et muligt kompromis om VE-målsætningerne på selve rådsmødet kunne være, at man undlader at tage stilling og så overlader det til Det Europæiske Råd at træffe beslutningen. Med hensyn til det franske krav er det mere uvist, hvordan sagen lander.

Resultatet af rådsmødet vil være energiministrenes bidrag til forberedelsen af forårstopmødet, der har energi og klima som sine to væsentligste temaer.

FO Om klima, som jo forelægges af miljøministeren senere i dag, skal jeg måske sige følgende for at undgå uklarhed: Danmark anbefaler en reduktion på 30 pct. af CO₂-udslip i EU inden 2020.

Vedvarende energi

Med hensyn til vedvarende energi flugter Kommissionens forslag godt med det danske EU-indspil, og regeringen agter at støtte et bindende mål på 20 pct. for VE i 2020 som foreslået, dvs. uden detaljerede mål for de enkelte VE-sektorer.

Regeringen støtter forslaget om, at landene skal indsende handlingsplaner, som indeholder mål for de enkelte sektorer, og hvordan man forventer

at opnå målene. Kommissionen kan så kontrollere, at det overordnede bindende mål nås.

Spørgsmålet om de nærmere kriterier for byrdefordelingen forventes ikke drøftet ved dette rådsmøde, men skulle det alligevel komme op, agter regeringen at lægge vægt på, at landenes hidtidige indsats indgår som et kriterium. Et andet kriterium, vi vil lægge vægt på, er, at der i byrdefordelingen skal tages hensyn til sammensætningen af landenes VE-miks.

Baggrunden herfor er, at Kommissionen i et af baggrundsdokumenterne i energiudspillet – meddelelsen ”En køreplan for vedvarende energi” – gør rede for, at den måde, hvorpå den eksisterende VE-målsætning på 12 pct. for 2010 er gjort op, ikke er gunstig for vindenergi. Fordi målet på 12 pct. udtrykkes som en procentdel af primærenergi, bliver bidraget fra vindenergi, som er den sektor, der uforbeholdent har haft den mest betydelige vækst i den pågældende periode, straffet. Det forklares helt korrekt i meddelelsen, at – jeg citerer –: ”Da målet blev fastsat i 1997, blev det forventet, at en langt mindre andel ville stamme fra vindkraft end fra biomasse. Da biomasse er en termisk proces, og vindkraft ikke er det, tæller en enhed endelig energi fra biomasse 2,4 gange mere end en enhed endelig energi fra vindkraft, målt i primærenergi.”

Forskellen mellem vind og biomasse skyldes tabet i konverteringen fra biomasse til elektricitet. Derfor har jeg føjet følgende afsnit ind efter mødet i folketingets Energiudvalg i går:

For Danmark betyder det, at når spørgsmålet om kriterier for byrdefordelingen af de 20 pct. til sin tid skal fastlægges, må vi kræve, at der også skal tages hensyn til sammensætningen af landenes VE-miks, så lande, der satser på vindkraft, ikke bliver stillet ringere end lande, der satser på biomasse.

Jeg vil for god ordens skyld allerede i forbindelse med rådsmødet den 15. februar, altså i næste uge, gøre opmærksom på dette forhold.

Biobrændstoffer

Med hensyn til biobrændstoffer agter regeringen at støtte et 10 pct. mål i 2020.

Det forventes, at et flertal af medlemslandene vil ønske et vejledende mål frem for et bindende mål. Men regeringen vil ikke modsætte sig et bindende mål, såfremt der skulle tegne sig et flertal for det.

Regeringen støtter en certificering af biobrændstoffer, der kan bidrage til, at de mest bæredygtige biobrændstofteknologier – i forhold til energiregnskab, biodiversitet og sociale forhold – bliver fremmet.

Regeringen arbejder aktivt for, at målopfyldelsen for biobrændstoffer bakkes op i de kommende år af et markant løft i den fælles indsats for videre-

udvikling og kommercialisering af 2. generations biobrændstofteknologier, og at indsatsen suppleres af skærpede krav til nye bilers CO₂-udslip, hvor Danmark anbefaler en målsætning på 100 g CO₂/km på lang sigt.

Energieffektivisering

Regeringen støtter en ambitiøs gennemførelse af energieffektiviseringshandlingsplanens forslag, herunder særligt de konkrete forslag som også indgik i det danske EU-indspil. Regeringen arbejder for en vedtagelse af en målsætning om at opnå en 20 pct. forbedring af energieffektiviseringen i 2020, om muligt i form af en bindende målsætning.

Regeringen støtter også, at der etableres en international aftale om energieffektivisering mellem OECD-landene og udviklingslandene, især de store lande som Kina og Indien.

Indre marked for el og gas

Regeringen lægger vægt på en styrkelse af indre markeds regelsættet og vil især arbejde for ejermæssig unbundling på transmissionsniveau. Hvis der ikke kan opnås tilslutning til det, så støtter vi ethvert forslag, der måtte give en mere effektiv unbundling end den nugældende.

Regeringen arbejder også for etablering af en europæisk regulatorfunktion for så vidt angår grænseoverskridende infrastruktur og for en forbedring af gennemsigtigheden i markedet.

Infrastruktur

Regeringen støtter, at der laves en plan for udbygningen af el- og gasnettene i Europa, herunder et projekt om forbindelser til havvindmølleparker i Nordeuropa. Regeringen støtter også, at der sker en forøgelse af EU-finansieringen til de vigtige projekter.

Strategisk energiteknologiplan

Regeringen støtter, at der etableres en strategisk energiteknologihandlingsplan. Regeringen bakker op om enigheden mellem Europa-Parlamentet og Rådet om, at over 50 pct. af 7. rammeprograms midler til ikke-nuklear forskning går til vedvarende energi – inklusiv fremme af 2. generations biobrændstoffer – og til energieffektivisering.

CCS

Regeringen støtter en særlig forsknings- og udviklingsindsats for så vidt angår CO₂-opsamling og -lagring – også kaldet CCS – idet man dog arbejder for, at det ikke sker på bekostning af en øget forsknings- og udviklingsindsats for vedvarende energi og energieffektivisering. Efter regeringens opfattelse er det noget, der kræver en høj grad af medfinansiering fra industrien. Samtidig støtter Danmark Kommissionens overvejelser om at inkludere CCS i EU's CO₂-kvotehandelssystem, således at CO₂-reduktioner som følge af CCS tilgodeses. Vi støtter også, at nye elværker så tidligt som muligt forberedes til

CCS.

A-kraft

Regeringen lægger afgørende vægt på princippet om medlemslandenes grundlæggende ret til selv at vælge deres energimiks. Heraf følger, at det naturligvis står alle medlemsstaterne frit for at sige nej til a-kraften.

Afslutning

Det var de vigtigste elementer i regeringens oplæg. Der er en god overensstemmelse – synes jeg – med det danske EU-indspil fra oktober sidste år, og jeg håber derfor på samme brede opbakning.

Formanden nævnte, at man under dagsordenens punkt 1 havde haft en ordveksling med udenrigsministeren om, at man burde bruge danske ord. Det var derfor, der bredte sig nogen munterhed i udvalget, da transport- og energiministeren flere gange talte om ”unbundling”.

Svend Auken takkede transport- og energiministeren for fremlæggelsen. Han delte ministerens vurdering af, at det har været en fordel, at vi har haft det danske udspil på energiområdet og dialogen mellem regeringen og partierne. Han tilføjede, at han vidste, at man i Kommissionen vurderede den danske holdning som meget positiv. Her er et sted, hvor vi har trukket i den rigtige retning. Svend Auken kvitterede for et godt samarbejde og sagde, at en række af de formuleringer, som transport- og energiministeren brugte, jo havde haft en fornuftig forberedelse.

Med hensyn til klimamålsætningen kunne Socialdemokraterne også anbefale de 30 pct.

Med hensyn til vedvarende energi var Svend Auken lidt bekymret over at overlade det til stats- og regeringscheferne, idet han havde hørt fra drøftelsen i Coreper, at der måske alligevel var en mulighed for at komme igennem med noget bindene. Her er et af de steder, hvor Danmark skal bide sig fast i gulvtæppet sammen med andre lande. Svend Auken mindede om, at der tidligere kun var ét land, som var decideret mod, og den modstand var svækket. Desværre var der andre – og store – lande, der var blevet skeptiske.

Svend Auken betegnede det som helt afgørende, at Danmark ikke modsætter sig sektormål for biobrændstof. Vi støtter, at man får gennemført en certificeringsordning, hvor energiforbruget beregnes fra vugge til grav. Vi skal bl.a. se på, hvordan det påvirker biodiversiteten, idet Svend Auken pegede på, at der faktisk er nogle biobrændsler, der er ringere end olie med hensyn til CO₂-udslip. Vi vil gerne bane vejen for 2. generationsteknologi.

Svend Auken var ikke begejstret for ordet byrdefordeling, idet det faktisk er til fordel for landene at få en bedre energiforsyning. Måske skulle man i stedet for tale om en fordeling af forpligtelserne, når man skulle oversætte ”burdensharing”.

Han var fuldstændig enig med transport- og energiministeren i, at vind selvfølgelig skal beregnes på den rigtige måde i forhold til biomasse, og at vi selvfølgelig skal tage hensyn til, hvor meget landene har gjort.

Med hensyn til "unbundling", hvor transport- og energiministeren efterlyste et dansk ord, ville Svend Auken foreslå, at man brugte udtrykket ejermæssig adskillelse og selskabsmæssig adskillelse.

Med hensyn til bilernes udstødning ville Svend Auken ønske, at man allerede nu støttede forslaget fra Kommissionen om en bindende målsætning på 130 g/km, og at man på det længere sigt sagde under 100 g/km.

Han var meget tilfreds med, at man med hensyn til den fremtidige indsats forskningsmæssigt sagde, at over 50 pct. af pengene skal gå til vedvarende energi og til energieffektivisering.

Han var ligeledes tilfreds med formuleringerne vedrørende CCS. Vi skal understrege, at det først og fremmest er en opgave for virksomhederne. Vi skal finde et godt dansk ord. Det bedste, Svend Auken havde set, var et man talte om CO₂-rensning og lagring. Han ville dog anbefale, at man i det spørgsmål faktisk bør stå ret stejlt på, at man her taler om fremtiden. For inden 2020 er der ikke nogen chance for, at teknologien er på plads. Vi kan risikere, at en masse værker bliver bygget nu, som forurener på et ret højt niveau. Svend Auken troede ikke, der ligger nogen patentløsning lige for, men det er klart, at vi i en så alvorlig klimasituation må tage alle instrumenter i anvendelse.

Transport- og energiministeren svarede først på Svend Aukens mange spørgsmål. Han var glad for Svend Aukens kommentarer, idet man på de fleste punkter var fuldstændig enige.

Han forstod, at Svend Auken hellere ville tale om en fordeling af forpligtelser.

Han var klar over, at "unbundling" drejer sig om ejermæssig og selskabsmæssig adskillelse.

Han ville godt foreslå, at vi med hensyn til bilerne går ind for, at målsætningen på længere sigt skal være at komme under 100 g/km.

Med hensyn til CCS er det allervigtigste, at fremtidige værker skal være forberedt på det. Ellers giver det ingen mening.

Anne Grete Holmsgaard takkede ligeledes for gennemgangen. Hun syntes, det var ualmindelig godt, at Danmark nu tilslutter sig kravet om en 30 pct. reduktion i gasudslippet. Det flugter med det, Det Europæiske Råd har sagt tidligere om at undgå, at opvarmningen kommer over 2 grader. Hun håbede, at Danmark virkelig ville slå på tromme for det. Hun havde været ked af, at Danmark ikke allerede inden jul havde meldt sig til 30 pct. klubben.

Hun kunne tilslutte sig transport- og energiministerens forslag til, hvordan man skal beregne forskellige vedvarende energiformers andel. Ellers

får vi et nyt basisårsproblem.

Med hensyn til bilerne går Danmark ind for bindende normer for bilers udslip. Der har i pressen været en diskussion om, at Tyskland stritter meget voldsomt imod Kommissionens forslag om 130 g/km. I den forbindelse henviste Anne Grete Holmsgaard til, at der har været et forslag fremme om, at de biler, der har et større udslip, skal gøres dyrere, når det drejer sig om handelspriserne. Det gik hun ud fra at Danmark støttede.

Med hensyn til CCS gjorde Anne Grete Holmsgaard opmærksom på, at der ikke er tale om en uproblematisk teknologi, men pointerede, at det er ejerne, der skal betale, uanset om prisen så bliver højere. Hun henviste i den forbindelse til, at man i Norge, hvor man har besluttet det, i dag vurderer, at prisen bliver den dobbelte af, hvad man troede. Vi skal undgå, at nogle af de store værker kommer løbende og vil have kompensation. Det skal de ikke.

Martin Lidegaard var ligeledes glad for, at det er Danmarks holdning, at vi skal reducere gasudslippet med 30 pct.

Han var utrolig glad for, at vi har taget den tekniske detalje med, hvordan man omregner vind og biomasse. Det kommer til at betyde milliarder af kroner for det danske folk.

CCS-teknologien skal naturligvis fremmes, men der er en selvstændig problemstilling i, hvem der skal betale. Mindre statstilskud er i orden, men det er ikke den danske holdning, at det offentlige skal yde mange hundrede millioner euro. I den forbindelse henviste han til a-kraftmareridtet, hvor vi har sat en masse euro af til forskning i bæredygtigt teknologi, og der er endt med, at man bruger en mængde af dem til a-kraftforskning. Martin Lidegaard pointerede, at det i hvert fald ikke må gå ud over de midler, der i dag er afsat til vedvarende energi.

Når vi nu tilslutter os, at EU skal forlange, at staterne forpligter sig juridisk til at opsætte sektormålsætninger, er det så rigtigt forstået, at disse sektormålsætninger ikke vil være juridisk bindende, men at det blot vil være juridisk bindende, at staterne skal lave dem. Altså at Danmark også vil være forpligtet til at opstille målsætninger.

Rune Lund pegede på, at en ting er, hvad den danske regering mener. Noget andet er, hvilket forhandlingsresultat regeringen kan acceptere. Han var bestemt ikke overbevist om, at det resultat, man kan nå frem til, er noget, som på nogen måde vil være til gavn i kampen med de meget alvorlige klimaforandringer, der finder sted.

Han forstod, at regeringen mener, målsætningen med hensyn til CO₂-udslip skal være på 30 pct., men han havde også hørt transport- og energiministeren sige, at hvis det ender på 20 pct., så kan vi godt leve med det. Rune Lund mente, det minimum skal være 30 pct., og det mål skal være bindende.

20 pct. er ikke acceptabelt.

Med hensyn til det indre marked for el og gas og en adskillelse af transmissionsselskaber og de kommercielle aktiviteter sagde Rune Lund, at det er rigtigt at sikre den ejermæssige adskillelse, men det er også utrolig vigtigt, at man i forbindelse med det liberaliserede elmarked – som Enhedslisten ikke er tilhænger af, da den mener, det har skabt dyrere el – sikrer sig, at de store monopoler og de kommercielle interesser ikke sidder på hele kæden frem til forbrugerne.

Med hensyn til infrastrukturprojekter og havmølleparker og den slags ting syntes Rune Lund, det kunne være meget fornuftigt at pege på centraliserede løsninger, men det kan også godt give problemer med en koncentration på energimarkedet. Det var ikke en decideret kritik, men Enhedslisten kan godt have nogle bekymringer.

Med hensyn til energieffektivitet syntes Rune Lund, vi har et ret alvorligt problem. Det, der er lagt op til, er at reducere energiforbruget med 20 pct. i 2020 i forhold til "business as usual", men hvis vi får en vækst i energiforbruget på 25 pct., så bliver der jo ikke tale om nogen reduktion af det samlede energiforbrug, men en forøgelse. Derfor mente han, man – ligesom NOAH går ind for – også skal arbejde for en absolut reduktion, og det skal være en bindende målsætning. Rune Lund mente, alt tydede på, at vi ender med et vejledende mål på 20 pct. forøgelse af energieffektiviteten.

Også med hensyn til vedvarende energi mente han, at alt tydede på, at man også her kun ville få vejledende mål.

Med hensyn til biobrændstof er det faktisk det eneste punkt, hvor Enhedslisten ikke går ind for bindende mål, men foretrækker vejledende mål. Rune Lund så en utrolig stor fare for at koble energien med mad og pegede på, at da man er gået over til at bruge majs til biobrændstof, er prisen på tortilla i Mexico steget kraftigt. De fattige mennesker rundt om i verden har ikke mulighed for at købe mad til de priser, de kendte tidligere. Det vil sige, at vores frådsen med energien betales af indbyggerne i den tredje verden. Rune Lund pegede endvidere på, at mange af 1. generationsteknologierne ikke er energieffektive. Der ligger nogle muligheder med 2. generationsteknologierne.

For at reducere CO₂-udslippet vil man grave en masse ned i jorden. Rune Lund syntes, det var fint, at virksomhederne skal betale, men det er noget, som kommer til at koste helt utroligt mange penge. Han pegede på, at det skønnede beløb på 8 mia. euro svarer til 3½ gange det, der er afsat til det samlede energiforskningsprojekt for 2007-13. Han så hellere, at man brugte de penge på at udvikle vedvarende energi.

Rune Lund var alt i alt bange for, at regeringen ville godkende, at man brugte en masse penge på at proppe CO₂ ned i jorden, og at man ikke fik bin-

dende målsætninger, så han så hellere, at man blokerede for en vedtagelse, eller at regeringen gik ind for konstruktiv afståelse eller en fodnote, om man vil.

Enhedslisten kunne derfor ikke gå med til regeringens forhandlingsoplæg.

Morten Messerschmidt var glad for, at han kom efter Rune Lund, som han på flere punkter var enig med. Han mente, det var hul i hovedet at bruge så mange penge på at bekæmpe klimaforandringen, som man i virkeligheden ikke kan gøre ret meget ved.

Det er vanskeligt for Dansk Folkeparti at tilslutte sig et mandat, som har været forhandlet med andre partier, inden Dansk Folkeparti blev spurgt. Dansk Folkeparti kan altså ikke støtte forhandlingsoplægget.

Morten Messerschmidt spurgte, hvilke garantier transport- og energiministeren har for, at liberaliseringen af el- og gasmarkedet rent faktisk fører til lavere forbrugerpriser. Han mente, det må være centralt, at man får unbundlingen færdiggjort, før man begynder på en yderligere liberalisering.

I forlængelse af det, Rune Lund sagde om biobrændstof, syntes Morten Messerschmidt ikke, transport- og energiministeren kom med en klokkeklar stillingtagen til diskussionen om 1. og 2. generationsteknologi, og fremhævede, at anvendelse af 1. generationsteknologien vil føre til en kraftig forøgelse af fødevarerpriserne. I den forbindelse nævnte han, at prisen på majs i Brasilien er steget 3 gange.

Morten Messerschmidt syntes, klimasnakken var virkelig ambitiøs, og han kunne godt forstå, at socialisterne havde svært ved at få armene ned. Nu taler man ikke bare om at bekæmpe de menneskeskabte klimaændringer, men om at bekæmpe klimaændringer som sådan. Han håbede, man også tog snestorme og islag med. I forskellige rapporter havde han læst, at man er 90 pct. sikker på, at klimaforandringen er menneskeskabt. Hvilken procent opererer transport- og energiministeren med?

Med hensyn til det, der står på side 5 i samlenotatet om, at drivhusgasudledningerne i de industrialiserede lande skal reduceres med 60-80 pct. inden 2050, spurgte Morten Messerschmidt, om regeringen havde gjort sig nogen overvejelser omkring, hvad de rent indholdsmæssigt vil betyde for en samlede mængde CO₂-udledninger.

Har regeringen gjort sig nogen overvejelser omkring, hvad det vil koste at putte så store mængder CO₂ ned i jorden? Transport- og energiministeren siger, det ikke må ske på bekostning af udviklingen af alternative energiformer.

Lars Christian Lilleholt var enig med transport- og energiministeren med hensyn til processen og syntes ligesom andre ordførere, det var vigtigt, at

vi havde fået sat et dansk fodaftryk på Kommissionens udspil. Det flugtede ganske fint med den danske regerings indspil.

Med hensyn til vedvarende energi støtter vi også bindende målsætninger på 20 pct., ligesom vi går ind for en større anvendelse af biobrændstof.

Vi lægger meget stor vægt på den ejermæssige adskillelse, som vi har gennemført i Danmark, men hvor det i allerhøjeste grad halter i andre lande.

Med hensyn til CCS var Lars Christian Lilleholt enig i, at det er fornuftigt, at vi forsker i udviklingen, og at det ikke må ske på bekostning af vedvarende energi. Han troede, der var enorme muligheder for at udvikle en politik, der står på to ben, både vedvarende energi og kul. Det er noget, vi også fra dansk side har gode muligheder for at byde ind på. Vi har eksperter på kraft-varmeområdet, som er helt i top.

Lars Christian Lilleholt syntes alt i alt, det var et godt og fornuftigt udspil, men spurgte, hvordan mulighederne er for at få det gennemført. Hvordan stiller de øvrige lande sig? Han tilføjede, at han ikke ønskede en redegørelse land for land, men gerne ville høre, hvordan stemningen var.

Transport- og energiministeren indledte med at sige, at man havde haft en række overordentligt konstruktive møder mellem regeringspartierne, Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF. Det havde været en rigtig god model, og alle havde bevæget sig.

Han svarede Anne Grete Holmsgaard, at det ikke helt foregik sådan, at man slog på tromme i Ministerrådet, men han ville naturligvis arbejde stærkt for de danske synspunkter og fremføre de gode argumenter.

Han var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at vi skal have præciseret, hvordan man regner vind og biobrændstof ud, så vi undgår et nyt basisårsproblem.

Den idé, som transport- og energiministeren vidste, at Jørgen Henningsen havde været fremme med, at de mere forurenende biler skulle være dyrere, betegnede han som et input i debatten. Han tilføjede, at det i Danmark er skatteministerens område.

Han var glad for, at Martin Lidegaard var tilfreds med oplægget.

Han bekræftede, at regeringen går ind for, at sektormålene for vedvarende energi skal være forpligtende. I og med at der bliver tale om sektormålsætninger, vil de være bindende.

Det var selvfølgelig ærgerligt, at Rune Lund ikke kunne bakke op om regeringens forhandlingsoplæg. Transport- og energiministeren kunne ikke sige, hvilket forhandlingsresultat vi kunne opnå, før han hørte, hvordan de andre lande stillede sig, men hans fornemmelse var, at der i hele verden er ved at komme en fantastisk fokus på området. Der var en markant bevægelse alle steder.

Han svarede Rune Lund, at ifølge de tal, Kommissionen har beregnet, vil energieffektiviseringen føre til en absolut reduktion på 13 pct. i energiforbruget. Danmark er langt foran, men det er kun glædeligt.

Vi er parat til at acceptere bindende mål for biobrændstof.

Det er vigtigt, at det er virksomhederne, der skal betale for oplagring af CO₂.

Transport- og energiministeren forstod, at det var med et smil på læben, Morten Messerschmidt havde sagt, at han var enig med Rune Lund. Han pegede på, at man på energiområdet, som ikke vedrørte EU, havde haft et godt samarbejde med Dansk Folkeparti.

Han svarede Morten Messerschmidt, at en liberalisering i hvert fald er en forudsætning for lavere priser, men man kan ikke give nogen garantier, for det er markedet, der bestemmer. Unbundling er også en meget vigtig forudsætning.

I anledning af det, Morten Messerschmidt havde sagt om klimasnakken, ville transport- og energiministeren følge den kutyme, der var i Folketinget for, at det var miljøministeren, der svarede på det. Det ville hun gøre i Europaudvalget senere på dagen.

Transport- og energiministeren var enig med Lars Christian Lilleholt i, at det havde været en god proces.

Vi skal presse på for at få en ejermæssig adskillelse. Det gør vi også.

Det er lidt en trossag, om CCS er godt eller ej, men vi er fuldstændig enige om forudsætningerne.

Anne Grete Holmsgaard troede godt, transport- og energiministeren vidste, hvordan man slår på tromme i Ministerrådet, og pegede på, at der jo er sket en bevægelse i den danske holdning.

Den idé om bilpriserne, som Jørgen Henningsen havde slået til lyd for, var opfundet for at tyskerne ikke skulle blive ved med at blokere for, at vi får bindende mål for bilernes udstødning. Hun mente ikke, det behøvede være et skattespørgsmål. Man kunne bruge andre mekanismer. Det var helt afgørende, at vi får bindende mål, for bilindustrien overholder ikke frivillige aftaler. Hun mente, det var et godt argument, at den europæiske bilindustri bliver taberen i forhold til f.eks. japansk bilindustri. Udover at det er nødvendigt klimamæssigt, er det også nødvendigt, hvis den europæiske bilindustri skal klare sig over for japanerne og koreanerne.

Transport- og energiministeren tilføjede, at han også mente, man rykkede sig i USA, og henviste til et møde, han havde haft med GM, som erkendte, at der var sket en kolossal udvikling. Forslaget fra Jørgen Henningsen må undersøges. I hvert fald er vi enig i målet.

2. Rådskonklusioner vedrørende transportområdets bidrag til Lissabon-strategien

- Forventes vedtaget som A-punkt

Rådsmøde 2782 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Transport- og energiministeren nævnte ikke dette punkt i sin forelæggelse.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 1. Dansk Folkeparti og Enhedslisten er imod.

FO Punkt 3. Rådsmødet nr. 2781 (retlige og indre anliggender) og mødet i de blandede udvalg på ministerniveau med deltagelse af henholdsvis Norge og Island og af Schweiz den 15. februar 2007

Dagsordenspunkterne 1-7 og 13 blev forelagt af justitsministeren.
Dagsordenspunkterne 8-11 blev forelagt af integrationsministeren.

Justitsministeren: Torsdag i næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Bruxelles. Jeg kan sige til jer, at tyskerne vil forsøge at skære dagsordenen til, så vi ikke har 12-18 sager, men satser på kun at få sager på dagsordenen, hvor der foregår noget. Det synes jeg er utroligt fornuftigt.

Et samlenotat om de sager, som er på dagsordenen for mødet, er på sædvanlig vis oversendt til udvalget i sidste uge.

Jeg skal gøre opmærksom på, at dagsordenspunkt 2 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad er taget af den formelle dagsorden for rådsmødet, idet det tyske formandskab i stedet ønsker en mere uformel drøftelse af sagen under frokosten for justitsministrene. Jeg har dog tænkt mig at vende den med jer, for jeg synes, det er vigtigt, at I bliver orienteret om debatten.

Inden jeg herefter redegør for rådsmødet, skal jeg oplyse, at jeg agter at forelægge én sag for Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg. Det drejer sig om sagen under dagsordenspunkt 1 om omdannelse af den såkaldte Prüm-traktat til EU-lovgivning.

Integrationsministeren: Jeg forelægger dagsordenspunkterne 8 til 11.

Jeg vil orientere om alle punkterne, der forelægges til orientering.

FO 1. Omdannelse af Prüm-traktaten til EU-lovgivning **- Politisk drøftelse**

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Alm. del (06) – bilag 159 (notat om Prüm-traktaten fra Justitsministeriet af 12/1-07)

Alm. del (06) – bilag 203 (høringssvar vedr. Prüm-traktaten)

Alm. del (06) – bilag 199 (henvendelse fra Retssikkerhedsfonden af 7/2-07)

EU-note (06) – E 37 (notat om Prüm-traktaten af 6/2-07)

Justitsministeren: Denne sag er – som det også fremgår af det oversendte samlenotat – ganske omfattende. Jeg vil derfor i min forelæggelse koncentrere mig om de væsentligste elementer og så i øvrigt nærmere henvise til samlenotatet.

Indledningsvis vil jeg nævne, at det tyske formandskab har lagt op til, at der alene skal udarbejdes et forslag til rådsafgørelse inden for søjle 3, som skal omfatte de bestemmelser i Prüm-traktaten, som vedrører politisamarbejde.

Der lægges derimod ikke op til at fremsætte forslag til EU-lovgivning vedrørende de emner i Prüm-traktaten, som er omfattet af fællesskabsretten inden for søjle 1. Der vil således ikke være forslag om at omdanne Prüm-traktatens bestemmelser om foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig indvandring og tilbagesendelse samt brug af såkaldte "air marshalls" til EU-lovgivning.

Dette kan vi fra dansk side fuldt ud støtte op om. Fokus bør således være på at styrke det politimæssige samarbejde.

Her er der navnlig lagt op til en styrkelse af bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet ved at effektivisere udvekslingen af oplysninger om dna, fingeraftryk og motorkøretøjer mellem EU-medlemslandenes retshåndhævende myndigheder.

Det skal navnlig ske ved, at et nationalt kontaktpunkt i en medlemsstat får mulighed for direkte at checke hos en anden medlemsstat, om et fingeraftryk eller en dna-profil, som er dannet på grundlag af et dna-spor, der er fundet på f.eks. et drabssted, kan matches med dna-profiler eller fingeraftryk, som er registreret i den anden medlemsstats dna-register eller fingeraftryksregister.

Det, der efter forslaget gives direkte adgang til – det er vigtigt at fremhæve – er alene selve dna-profilen/fingeraftrykket samt et referencenummer, som gør det muligt at komme videre med sagen, hvis der er et "hit".

Der gives med andre ord ikke direkte adgang til navne på personer, som er registreret, eller andre former for følsomme oplysninger, som indebærer, at en person kan identificeres direkte.

I tilfælde af et "hit" må der således – på sædvanlig vis – fremsættes anmodning til den pågældende medlemsstat om at få at vide, hvem dna-profilen eller fingeraftrykket tilhører. Og det er denne medlemsstats nationale lovgivning, som afgør, om oplysningen skal videregives.

For så vidt angår udveksling af visse oplysninger om motorkøretøjer, såsom navn, fødselsdato og adresse på ejeren eller brugeren gives der efter forslaget adgang til, at et nationalt kontaktpunkt – med henblik på bl.a. efterforskning af strafbare forhold – kan søge direkte i sådanne oplysninger via online-adgang til de relevante motorkøretøjsregistre i andre medlemsstater.

Efter forslaget opstilles der en række specifikke databeskyttelsesmæssige regler, som skal sikre betryggende rammer omkring informationsudvekslingen på området. Det er noget, der betyder utroligt meget for Danmark. Det

kan bl.a. nævnes, at al anden benyttelse af oplysninger end til det formål, hvortil de er indhentet af en anden medlemsstat, kræver samtykke fra den medlemsstat, hvorfra oplysningerne hidrører. Vi siger: "I får oplysningerne i denne sag, men I må altså ikke bruge dem til andre sager. Så skal I søge igen." Det betyder for Danmarks vedkommende, at persondatalovens regler vil være afgørende for, om et sådant samtykke kan meddeles.

Fra regeringens side ser vi positivt på den foreslåede styrkelse af informationsudvekslingen, som vi mener, at der vil være klare fordele ved. For eksempel vil det fremskynde opklaringen af alvorlige forbrydelser betydeligt, at politiet kan efterprøve direkte, om en dna-profil er kendt i andre medlemsstater, uden at skulle skrive 26 bilaterale anmodninger herom og afvente svar. De praktiske erfaringer med Prüm-traktaten mellem Tyskland og Østrig i sager om drab, seksuelle overgreb og røverier, som er omtalt i samlenotatet, understøtter efter min opfattelse klart dette. De praktiske erfaringer er altså ret gode, og det er altid godt at have praktiske erfaringer. De viser, at det er et meget effektivt instrument.

Forslaget om at omdanne Prüm-traktaten til EU-lovgivning indebærer herudover, at der indføres regler om et styrket grænseoverskridende politisamarbejde.

Det kan særlig nævnes, at der åbnes mulighed for, at polititjenestemænd fra en anden medlemsstat i hastende tilfælde uden den berørte stats forudgående samtykke kan passere grænsen mellem de to pågældende medlemsstater med henblik på i et område tæt på grænsen at tage enhver foreløbig foranstaltning, som er nødvendig for at undgå overhængende fare for fysiske personer. Dette skal i givet fald ske i overensstemmelse med værtsstatens lovgivning.

Efter bestemmelsen skal der være tale om en ekstraordinær situation, hvor der er overhængende fare for nogens liv eller lemmer, og jeg mener derfor, at vi fra dansk side ikke bør have afgørende indvendinger imod bestemmelsen.

FO

Samlet set er det regeringens opfattelse, at vi fra dansk side bør tilslutte os en omdannelse af Prüm-traktatens bestemmelser om politisamarbejde inden for søjle 3 til EU-lovgivning.

Fra dansk side vil vi tage et parlamentarisk forbehold over for sagen, da Danmarks medvirken til vedtagelse af en rådsafgørelse på området vurderes at ville kræve lovændring – og dermed forudsætter Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1.

Svend Auken syntes personligt, det var en fremragende idé, at man ved en simpel procedure kan finde ud af, om der er et match eller ej, i stedet for at man skal skrive til 26 lande. Han syntes, det var rigtigt med en øget

udveksling af oplysninger i forbindelse med forebyggelse af kriminalitet.

De spørgsmål, der rejses i høringssvarene, drejer sig først og fremmest om, hvorvidt vores regler om beskyttelse af data kan opretholdes.

En anden bekymring er, om der er tilstrækkelig med ressourcer til at klare arbejdet.

Det synspunkt, Retssikkerhedsfonden har om, at der bør være en længere tidsfrist, var relevant, men Socialdemokraterne vil gerne give mandat i dag, selv om man først for nylig har hørt om sagen i Europaudvalget, idet Svend Auken forstod, at man ville vende tilbage til sagen, som kan diskuteres undervejs, samtidig med at den blive behandlet i EU.

Han var glad for, at bestemmelserne om "air marshalls" – som hele tiden har været en dårlig idé – ikke er med.

Morten Messerschmidt oplyste, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg

Dansk Folkeparti er nervøs for, at definitionen af "cross border crime" er for vag, så man i virkeligheden ikke har snor i, hvornår politimyndigheder må krydse grænsen.

Han rejste spørgsmålet, om man i de tilfælde, der er skitseret i samle-notatet, ikke kan nøjes med nødretsbestemmelserne eller bestemmelserne om nødværge, uden at man behøver formalisere reglerne.

Grundlæggende er det rigtigt, at det skal være mere effektivt at få oplysninger, men hvori ligger behovet for en EU-regulering? Han mente, de beskyttelsesregler, vi har i databeskyttelsesdirektivet, vanskeligt kunne anvendes på området. Derfor var han betænkelig ved at gøre det til et 3. søjle anliggende. Han så en tendens til, at EU fører bilaterale aftaler ind via 3. søjle og derefter rykker dem op i 1. søjle. Han spurgte i den forbindelse, om der var overvejelser om at flytte nogle bestemmelser ned fra søjle 1 til søjle 3, hvilket han ville hilse velkomment.

Anne Grete Holmsgaard betegnede det som positivt, at den del af Prüm-traktaten, der hører hjemme under søjle 1, ikke er medtaget i forslaget. Hun gjorde i den forbindelse opmærksom på, at det ikke i sig selv er kriminelt at være asylansøger og at blive afvist som asylansøger.

Høringssvarene giver udtryk for stor bekymring, bl.a. over at man har haft så kort tid til at tage stilling. Hun var indstillet på at sige ja til at gå videre, men vil regeringen søge om mandat igen på et senere tidspunkt i processen, eller vil man først komme tilbage, når der kræves lovgivning i Folketinget?

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at der inden for søjle 3 ikke er noget fælles databeskyttelsessystem, og at vi netop har forskellige databeskyttelsessystemer i Europa. Det giver i sig selv huller i sikkerheden. I den forbin-

delse henviste hun til, at det ikke er så længe siden, man fandt ud af, at der var huller for så vidt angår PNR-oplysninger, og der er også problemer med Swift-systemet, hvor oplysningerne også kommer ud af EU.

Hun havde forstået, at ideen var at lave et system med fingeraftryk og dna-profiler, hvor der ikke er nogen persondata, men systemet skal finansieres. Hun tilføjede, at pengene ikke er det afgørende for SF, men det må koste noget. Hun havde forstået, at hvis man fik et hit, var den pågældende stat ikke forpligtet til at udlevere oplysningerne. Hvad er der af bremseklodser? Hun kunne godt forestille sig, at der ville være tilfælde, hvor vi ikke syntes, det var rigtigt at udlevere oplysningerne.

Det hænger sammen med, at forpligtelsen er formuleret meget bredt og udover alvorlig kriminalitet også nævner sportsbegivenheder. Hun mente, det var vigtigt at få området indsnævret. Hun kunne godt forstå, at politiet gerne ville have oplysningerne, men politikerne sidder her for at sikre retssikkerheden.

Anne Grete Holmsgaard ville gerne vide, om motorregisteret indeholder andre oplysninger end hvem der er ejer af det pågældende registreringsnummer, eller om der også står noget om eventuelle bøder mv.

Justitsministeren sagde, at erfaringerne fra samarbejdet mellem Tyskland og Østrig var gode, men hvad vil "gode" sige? Hvad går de hidtidige erfaringer ud på?

Per Kaalund henviste til, at forslaget var blevet gennemgået på mødet i Retsudvalget dagen før. Han havde forstået, at det operative arbejde på dansk grund af fremmed politi var noget meget grænsenært, og der gjaldt ikke nogen 25 kilometers grænse, som vi i øjeblikket kender den fra Schengensamarbejdet.

Med hensyn til de tilfælde, hvor der er et "hit", havde han forstået, at arbejdet er koncentreret i et nationalt kontaktpunkt, som er funderet i Rigspolitiet, og hvis man får oplysninger om, at der er et "hit", skal man følge national dansk lovgivning, når man beder om at få udleveret oplysningerne.

Man var enige om, at det kun var ganske få oplysninger, man kunne få, når man søgte i motorregisteret.

Det fremgår af notatet, at der foregår nogle overvejelser i EU om nogle generelle retsbeskyttelsesregler, som måske ender op i en rammeafgørelse på et tidspunkt, men han måtte konstatere, at det foreslåede system skulle træde i kraft den 1. januar 2008 på et tidspunkt, hvor man ikke har de generelle retsbeskyttelsesafgørelser på plads.

Med hensyn til udlevering af personnumre gik han ud fra, at det også omfattede de sidste 4 cifre.

Lone Dybkjær syntes overordnet, det var en god idé, at man benytte-

de den eksisterende teknik. Hun fremhævede, at det danske system er baseret på, at vi er et lille land, hvor der er kontrol med alting, så vores personnummerregistreringssystem er naturligt nok i en dansk kontekst. Hun var opmærksom på, at i modsætning til hvad tilfældet var for 20 år siden bekymrer danskerne sig slet ikke om registrering. Det skyldes selvfølgelig, at vi har styr på det i Danmark. Det er noget helt andet, hvis vi begynder at bruge systemet til at give oplysninger til andre lande, hvor der er fuldstændig andre regler. Hvordan sikrer vi os, at vores regler om videregivelse af oplysningerne bliver overholdt i andre lande helt konkret?

Vi er nødt til at spørge os selv, hvem der står i registret, og hvor længe de står der. Hun mente, man var tilbøjelig til at lade folk blive stående, når de først var kommet ind i registret. Hvis man har været sigtet og har fået taget sin dna-profil, så står den der, selv om sigtelsen viser sig at være forkert og blot har været baseret på rygtedannelser i et snævert miljø. Har vi taget højde for, at vi nu faktisk kommer til at anvende de oplysninger, der står i vores registre, meget bredere?

Elisabeth Arnold pegede på, at landene har meget forskellige regler, og at man f.eks. i England vist aldrig nogen sinde kommer ud, når man først er kommet ind i et register. Andre lande har dårligt nok opbygget registre endnu. Hun ville appellere til, at man diskuterer i ministerkredsen, om ikke man skulle have nogle ordentlige fælles retningslinjer for at få hold på, hvilke principper der er gældende for opbygningen af registrene og pligten til at blive registreret.

Hun rejste spørgsmålet, hvad det egentlig er, forhandlingsoplægget i dag går ud på. Giver vi grønt lys til, at justitsministrene nu kan arbejde videre med at få det indarbejdet i EU-retten, og så får vi det tilbage på et senere tidspunkt, hvor vi får nogle tekster at se? Det Radikale Venstre vil gerne give mandat i dag, men Elisabeth Arnold gjorde opmærksom på, at man måske derved sprang ud på det dybe vand.

Med hensyn til grænseaktiviteterne havde hun forstået det sådan, at ifølge de hidtidige Schengenregler måtte man forfølge en forbryder indtil 25 kilometer ind på dansk grund, men man måtte ikke anholde den pågældende. Her drejer det sig om, at man må foretage politiaktioner på et nabolands område.

Rune Lund henviste til, at Enhedslisten på mødet i Retsudvalget havde redegjort for, hvordan det så på forslaget. Han mente, at det, Anne Grete Holmsgaard lagde op til at støtte, nærmest var et "ikke-mandat". Enhedslisten er under alle omstændigheder imod mandatet.

Europaudvalget havde fået nogle ret voldsomme høringssvar fra Landsforeningen af beskikkede advokater og Datatilsynet og Retssikkerheds-

fonden, som er meget betænkelige. Rune Lund havde snakket med justitsministeren, som havde sagt, at man havde imødekommet alle de fremførte betænkeligheder. På den baggrund anførte Rune Lund, at det ville være enormt rart for Europaudvalget at få nogle høringssvar, som viste, hvordan de pågældende parter så på forslaget i anden omgang.

Justitsministeren takkede Svend Auken for den generelle støtte til det overordnede tema. Vi har det problem, at vi ikke har et helt generelt instrument, som gælder i alle EU-lande for databeskyttelse inden for søjle 3. Der er meget forskellige regler, og det er klart, at vi fra dansk side helst ikke vil ændre vore regler for meget. Vi er ikke meget for at ændre på velkendte principper. Men samtidig ville justitsministeren gerne have nogle ordentlige fælles regler.

Justitsministeren understregede i svaret til Svend Auken og Rune Lund, at selv om vi gør reglerne i Prüm-traktaten til EU-regler, så overgiver vi ikke flere oplysninger, end vi kan overgive i dag. Hvis det land, der modtager oplysningerne, skal bruge dem i en anden sag, så skal de have vores samtykke. Justitsministeren ønskede ikke, at USA eller Rusland eller andre tredjelande lige pludselig har oplysninger, som vi har overgivet i forbindelse med en konkret sag. Vi skal have nogle ordentlige regler. Hun var enig i, at vi på sigt skal have fælles regler, men under forudsætning af at det er forholdsvis fornuftigt.

Justitsministeren ville meget grundigt følge med i, at Datatilsynet også har de ressourcer, der skal til for at administrere hitsystemet. Det er selvfølgelig væsentligt, at Datatilsynet ikke føler, at læsset nu vælter for dem.

Justitsministeren medgav, at forslaget er kommet på dagsordenen forholdsvis hurtigt. Tyskland, som kun har haft formandskabet i godt en månedstid, er meget optaget af denne sag, som de gerne vil have afsluttet, og et halvt år er kort tid set i EU-regi. Derfor lavede Justitsministeriet hurtigt et grundnotat i det øjeblik de vidste, at Prüm-traktaten ville blive aktuel.

Justitsministeren præciserede, at det, hun søgte mandat til, er, at vi kan sige to ting til Tyskland. For det første at det alene skal dreje sig om politisamarbejde i søjle 3. For det andet at vi er enige med tyskerne om forslaget. Når vi har holdt mødet i næste uge i Bruxelles, bliver vi klogere på, om det er det, der er stemning for rundt om bordet. Så kommer Tyskland med forslag til en rådsafgørelse, der naturligvis også bliver oversat til dansk, og så skal vi diskutere det nærmere indhold. Men de elementer, der er i forslaget, vil vi godt være med til.

Justitsministeren havde noteret sig, at Dansk Folkeparti ikke kunne støtte forslaget. Hun gav Morten Messerschmidt fuldstændig ret i, at hvis dansk politi oplever, at en kvinde er ved at blive voldtaget, eller at en mand er ved at blive skudt, så vil det gå over grænsen, men tysk politi kan ikke gøre

sådan noget, hvis det ikke står et sted, at de må. I den forbindelse gjorde justitsministeren opmærksom på, at problemstillingen jo primært har interesse i forhold til Tyskland, som vi deler grænse med. Hun havde skrevet til tyskerne for at få nogle eksempler.

Justitsministeren bekræftede, at det er noget meget grænsenært, vi taler om. Der er ikke tale om, at man ser noget med en kikkert 30 kilometer på den anden side af grænsen.

Justitsministeren henviste til, at man har gode erfaringer med Prüm-traktaten i Østrig og Tyskland.

Justitsministeren medgav Anne Grete Holmsgaard, at det var gået forholdsvis hurtigt. Derfor havde man også i det oversendte notat gjort meget ud af at gengive de kritiske høringssvar, der var kommet.

Med hensyn til, hvad mandatet går ud på, henviste justitsministeren til det, hun havde svaret Svend Auken. Grunden til, at vi har taget et parlamentærisk forbehold, er bl.a. det svar, der er kommet fra Datatilsynet. Hvis Rigspolitiet skal lave et såkaldt skyggeregister, skal man have lovhjemmel til at etablere det. Og så vil Folketinget naturligvis blive inddraget i, hvordan lovreglerne skal være.

I svaret vedrørende høringssvaret fra Datatilsynet fremhævede justitsministeren, at det er helt afgørende, at de informationer, vi måtte give til f.eks. britisk politi, ikke bliver videregivet til andre. Hun tilføjede, at der sker en logning af, hvilke oplysninger der gives fra registret. Det er stadig de nationale regler, der gælder, når det drejer sig om, hvilke oplysninger der kan videregives. Hun mente ikke, udvalgets medlemmer behøvede nære nogen bekymring, for der bliver ikke udleveret mere end der allerede kan udleveres i dag.

Vi har fået oplyst fra tyskerne, at det har kostet dem 900.000 euro. Det er et beløb, som justitsministeren mente, var til at finde på Rigspolitiets budget.

Når det drejer sig om sportsbegivenheder, er det fuldstændig i overensstemmelse med nationalt gældende ret, at vi udleverer de oplysninger. I forbindelse med VM i Tyskland drejede det sig om to grupper. For det første hooligans. Justitsministeren kunne ikke se, hvorfor i alverden de skulle have lov til at møde op og lave ballade. For det andet drejede det sig om rufferi, hvor hun heller ikke mente, det gjorde noget, at man sorterede de folk, der allerede var dømt for rufferi, fra. Justitsministeren forstod godt, at Anne Grete Holmsgaard var bekymret for, om området blev udvidet, men understregede igen, at vi kun udleverer oplysninger, som kan udleveres efter gældende ret.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard sagde justitsministeren, at der i Motorregistret alene er oplysninger om bilens ejer og registreringsnummer osv. Der er ikke adgang til oplysninger om bøder og alt muligt andet.

Det er næsten et filosofisk spørgsmål, hvad man forstå ved "god", sagde justitsministeren i svaret til Anne Grete Holmsgaard. Det, tyskerne og østrigerne har tilkendegivet i Dresden, er, at de har virkelig gode erfaringer, og de finder, at Prüm-traktaten er et instrument, som gør, at man hurtigt kan komme på sporet af, hvem der har begået forbrydelser, hvoraf mange er meget alvorlige, seksuelt misbrug eller drab f.eks. Justitsministeren tilføjede, at hun ikke havde fået konkrete eksempler, men det er, hvad de har forklaret.

Justitsministeren gav Per Kaalund fuldstændig ret i, at det handler om det operative politisamarbejde først og fremmest. Det er rigtigt, at det kun er Rigspolitiet, der har adgang til dette "hit - no-hit" register.

Hun svarede Per Kaalund, at der med hensyn til de sidste 4 cifre i personnummeret gælder de samme regler, som gælder i dag. I nogle sager kan det være nødvendigt at udlevere også de sidste fire cifre, således at man kan identificere forskellige personer med samme fødselsdato.

Justitsministeren svarede Lone Dybkjær, at der ifølge databeskyttelseslovgivningen er regler om samtykke, logning, registrering m.v., som skal være med til at sikre, at der kun udleveres det, der må udleveres.

Det, der forandres, hvis Prüm-traktaten kommer ind i EU-reglerne, er ikke, at der kan gives flere oplysninger, men man får dem hurtigere.

Med hensyn til hvor længe oplysningerne bliver stående i DNA-registret og fingeraftryksregistret sagde justitsministeren, at hvis de sigtelser, der er, viser sig fuldstændig grundløse, så kan man blive slettet. I de tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkeligt med beviser, men hvor sigtelsen må frafalde, så er man i registret, indtil man bliver 80 år. Justitsministeren erkendte, at der sikkert også i udvalget var forskellige meninger om, hvorvidt de regler skal være sådan, men de myndigheder, der arbejder med registret, siger, at det meget ofte er sket, at der senere fremkommer beviser mod de pågældende, siden dna-registret blev indført.

Justitsministeren svarede Elisabeth Arnold, at der i de oprindelige regler for registrering var en 10 års regel.

Hun var glad for det, Elisabeth Arnold var inde på, om det ikke var på tide, at man fik fælles retningslinjer. Det var også det første, hun selv havde sagt, da hun fik ordet i Dresden.

Hun bekræftede over for Elisabeth Arnold, at der ikke er tale om Schengenregler, men om grænseoverskridende politiaktioner i særtilfælde.

Justitsministeren vidste godt, at Enhedslisten ville være imod forhandlingsoplægget, men pointerede i svaret til Rune Lund, at der ikke er mere vidtgående regler for udlevering, end der allerede gælder i dag. Men naturligvis vil der blive udleveret flere oplysninger, da det bliver hurtigere og nemmere at få informationerne.

Justitsministeren sagde, at det simpelt hen ikke kunne lade sig gøre at høre alle de hørte organisationer en gang til, om de var enige i de ændringer, der var foretaget. Man havde i Justitsministeriet lyttet til det, der var sagt ikke mindst fra Datatilsynet, og havde taget det til sig. Justitsministeren tilføjede, at hun gerne ville være med til at diskutere med Europaudvalget og de øvrige udvalg i Folketinget, hvad man gjorde med høringssvar, som ikke svarede til det aktuelle forslag, for der er tale om et generelt problem. Hun troede blot ikke på, at det i praksis var muligt at afstemme det endelige forslag med alle.

Svend Auken gentog, at Socialdemokraterne lægger afgørende vægt på, at man ikke udvider adgangen til oplysninger, men bare får et system, der er mere rationelt og effektivt virkende. Han pegede på, at kriminalitet er grænseoverskridende, men vi skal sørge for, at vi beskytter nogle grundlæggende retssikkerhedsprincipper.

Han var glad for, at vi har rejst ønsket om fælles regler, idet han tilføjede, at de ikke skal være fælles maksimumsregler, men fælles minimumsregler.

Svend Auken havde også undret sig over – efter først at have læst en meget fornuftig tekst igennem – at se de bloddryppende høringssvar, men han forstod, at der var tale om høringssvar til det oprindelige materiale, og nu forklarede justitsministeren, at der var taget hensyn til de rejste indvendinger. Han var enig med justitsministeren i, at det ikke kun er et problem for Europaudvalget, at man får gamle høringssvar. I det foreliggende tilfælde ville det have været tilstrækkeligt, at man havde sendt det nu foreliggende forslag til organisationerne og så givet dem en uge til at sige, om de var tilfredse. Svend Auken var glad for, at justitsministeren gerne ville diskutere det generelle problem, for det var svært for de politikere, som ikke var eksperter på området, uden videre at give mandat, når statens sagkyndige på området udtaler sig imod i så voldsomme vendinger. Svend Auken tilføjede, at justitsministeren naturligvis ikke skulle sidde og forhandle med hver enkelt institution, om de nu var tilfredse, men man skulle give dem mulighed for at supplere deres tidligere afgivne høringssvar, når der er taget hensyn til indvendingerne.

Svend Auken sluttede med at sige, at Socialdemokraterne er trygge ved det foreliggende forslag og havde svært ved at forstå, hvis der ikke i udvalget generelt var tilfredshed med, at hvis vi kan gøre proceduren hurtigere, kan det gavne det internationale samarbejde på politiområdet. Han kunne ikke forstå, hvordan man som udgangspunkt kunne være kritisk indstillet heroverfor.

Anne Grete Holmsgaard kunne godt forstå det, idet man da godt kan mene, at det er vigtigt at sikre retssikkerheden. Hun sagde, at der foreligger høringssvar fra anden runde, men de var ikke gået til udvalget. Hun havde

selv bedt om at få dem oversendt.

Med hensyn til forhandlingsoplægget havde hun det sådan, at hun på den ene side gerne vil være med til at udlevere disse oplysninger, når der er tale om alvorlig kriminalitet, men på den anden side er det meget afgørende, at man ikke lemper på reglerne for, hvilke oplysninger der må udleveres, og at databeskyttelsen er fuldstændig hug og stikfast.

Hun gik ud fra, at justitsministeren kommer tilbage til Europaudvalget, og tilføjede, at hendes stillingtagen til forhandlingsoplægget var ret afhængig af svaret herpå.

Anne Grete Holmsgaard følte sig ikke spor tryk ved det, der var oplyst om datasikkerheden. Justitsministeren siger, at der i Prüm-traktaten også vil være et fælles databeskyttelsessystem, hvilket som udgangspunkt er fint, men det kommer an på, hvordan det er indrettet. Det kan jo være, det er et system med huller i. Når man i et online system videreformidler oplysninger, er der også at spørge om, hvordan kontrollen hermed er.

Elisabeth Arnold henviste til, at da man behandlede sagen i Retsudvalget, nævnte justitsministeren et antal tilfælde, hvor man havde haft glæde af systemet mellem Tyskland og Østrig, og de oplysninger syntes hun ikke, Europaudvalget skulle snydes for. Det blev oplyst, at der havde været så og så mange drab og røverier osv.

Lone Dybkjær havde forstået, at vi ikke vil udlevere oplysninger, som vi ikke allerede i dag kan udlevere, men vi vil udlevere flere oplysninger. Ellers fungerer systemet jo ikke. Alt andet lige må der blive flere personer, der bliver udleveret oplysninger om. Dermed bliver risikoen for, at der kommer nogle forkerte oplysninger frem, også større.

Lone Dybkjær forstod, at forslaget i princippet sådan set ikke kommer tilbage til Europaudvalget, men til gengæld kommer der en lovgivning, som skal forelægges Folketinget. I den forbindelse må der vel være de sædvanlige høringer, og på det tidspunkt må Datatilsynet vel også komme ind i billedet og give sine bemærkninger til, om systemet er sikkert eller ej. Hun ville gerne have et tilsagn fra justitsministeren om, at man i så fald i forbindelse med lovgivningen ville rette sig efter Datatilsynet.

Justitsministeren takkede Svend Auken for mandatet. Hun gentog, at vi siger ja til, at den del af Prüm-traktaten, der vedrører det politimæssige samarbejde, gøres til EU-lovgivning. Sagen kommer tilbage til Europaudvalget, når der foreligger et udkast til en rådsafgørelse, som skal debatteres, så der bliver mulighed for at diskutere den igen. Men hun ville ikke lægge skjul på over for Europaudvalget, at man forpligter sig i dag.

Justitsministeren forstod godt Svend Aukens bemærkninger om høringsvarene, og kunne godt forestille sig en anden høringsrunde, hvor der er

tale om at ændre på teksten, men det er jo ikke det, der er tale om her. Datatilsynet er kommet med nogle generelle betragtninger. Hvis man skal sende noget i høring igen, skal der være noget nyt at tage stilling til.

Hun forstod, at det, Anne Grete Holmsgaard især var bekymret for med hensyn til datasikkerhed, var, at nogen hackede sig ind i hitsystemet. Hun pointerede, at vi ikke giver oplysningerne videre, hvor vi ikke gør det i dag, så datasikkerheden forringes ikke på det generelle plan. Man får kun et referencenummer, når man får hit i systemet.

Justitsministeren svarede Elisabeth Arnold, at det, som Østrig og Tyskland har sagt, er, at systemet kun har været i funktion i en begrænset periode for så vidt angår grænsen mellem Østrig og Tyskland, men man har fået hit i 14 sager om drab og drabsforsøg, i 14 sager om seksuelle overgreb og i 85 sager om røveri. Det er et eksempel på, at samarbejdet faktisk er en succes, idet man i disse sager har fået en bedre mulighed for at stille forbryderne for en dommer.

Justitsministeren gav Lone Dybkjær ret i, at der bliver givet oplysninger om flere personer, men vi vil ikke udlevere flere oplysninger, end vi allerede kan udlevere i dag.

I forbindelse med lovgivning sagde justitsministeren, at der formentlig vil være behov for en dansk lovgivning, hvor man bl.a. etablerer et "hit – no-hit" register.

Hun kunne ikke på forhånd love, at man i Justitsministeriet ville følge alt det, Datatilsynet sagde, men det ville være en meget uklog justitsminister, som kørte hen over Datatilsynet i den slags sager.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at justitsministeren kom tilbage til Europaudvalget, men det blev ikke til mandatgivning.

Hun var klar over, at der skulle lovgivning til for at oprette "hit – no-hit" registret, men hvad med de penge, der skal til? Får Datatilsynet yderligere ressourcer, eller skal de tages fra den bevilling, Datatilsynet får nu?

Svend Auken pointerede, at Socialdemokraterne ikke har givet tilslutning til alle detaljerne i det endelige forslag, men de siger ja til det overordnede, og det er vi forpligtet af. Men partiet er ikke forpligtet til det forslag, der kommer konkret. Det må man have en normal parlamentarisk forhandling om.

Han mente godt, der kunne være behov for en anden omgangs høring, når regeringen ændrer holdning til et bestemt punkt, selv om der ikke foreligger en ny EU-tekst.

Justitsministeren bekræftede, at der også vil være andre, mindre ændringer, som kommer med i den kommende lovgivning.

Hun lovede Svend Auken, at hun løbende ville følge med i sagen, så dette forslag ikke var det, der skabte problemer i forhold til Datatilsynet, og at

Datatilsynet ikke behøver nedprioritere andre områder.

Til sidst gentog justitsministeren, at det mandat, hun søgte i dag, er, at vi gør den del af Prüm-traktaten, som vi kender, og som Justitsministeriet har oversendt et grundnotat om, til EU-lovgivning. Hun havde forstået, at det tyske formandskabs intention er, at der vil komme et forslag til rådsafgørelse. Det er det, hun beder om, at man siger ja til. Hun tilføjede, at det havde hun det godt med, for det er et forslag, der er kendt, og som indeholder databeskyttelse.

Justitsministeren gav Svend Auken ret i, at det godt kunne ske, at ministeren ændrede holdning, når hun så høringssvarene. Hvorvidt der i så tilfælde skal være en fornyet høring, var et af de spørgsmål, man kunne diskutere i den generelle debat om emnet, hun lagde op til at der på et tidspunkt skulle være.

Justitsministeren bekræftede over for Anne Grete Holmsgaard, at hun ville komme tilbage til Europaudvalget, men mandatet blev givet i dag.

Anne Grete Holmsgaard sluttede med at sige, at hun godt ville give mandatet under den forudsætning, som justitsministeren havde nævnt til sidst, at der blev en reel mulighed for at diskutere teksten, når den kom. Hun havde altså ikke på SF's vegne sagt ja til det hele på forhånd.

Svend Auken tilføjede, at alle partier har en interesse i, at man finder hinanden, og præciserede, at Socialdemokraterne har sagt ja til at overføre de dele af Prüm-traktaten, justitsministeren talte om, til EU-lovgivning, og i det omfang der ikke kommer overraskelser i den endelige tekst, har man sagt ja. Han tilføjede, at der på et senere tidspunkt kunne opstå behov for en indholdsmæssig drøftelse mellem de partier, der har sagt ja til mandatet, så man i god ro og orden kunne ende denne kontroversielle sag. Han ville ikke stille det op som en forudsætning for mandatgivningen, men mente, det var i justitsministerens egen interesse.

Justitsministeren sagde, at hun var fuldstændig enig. Tyskerne havde sagt, at de ville kopiere teksten fra Prüm-traktaten direkte og gøre den til et 3. søjle instrument, og hvis de gør det, har vi sagt ja. Men hvis der sker væsentlige ændringer, eller hvis nogle lande vil have flere punkter med, så kommer hun tilbage til Europaudvalget.

Rune Lund foreslog, at man tog det rejste spørgsmål om høringssvarene op i underudvalget.

2. Rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad - *Drøftelse*

KOM (2001) 0664

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Alm. del (042) – bilag 48 (grundnotat af 8/3-05)

Udvalgsmødereferater:

(042) side 498 FO (forhandlingsoplæg forelagt 27/5-05)

Justitsministeren: For så vidt angår sagen om bekæmpelse af racisme og fremmedhad kan jeg oplyse, at jeg under frokostdrøftelsen af sagen og i den videre debat om den vil fastholde den danske holdning, således som den – på baggrund af et forhandlingsoplæg, som blev forelagt Europaudvalget – blev fastlagt i forbindelse med den seneste behandling af sagen under luxembourgsk formandskab i juni 2005.

Det betyder, at vi fra dansk side fortsat vil lægge afgørende vægt på, at kommende EU-regler på området ikke forpligter Danmark til at kriminalisere ytringer i videre omfang, end hvad der i dag følger af racismeparagraffen i straffelovens § 266 b.

Vi vil således ikke kunne støtte en pligt til i sig selv at kriminalisere anvendelsen af eksempelvis nazisymboler. Jeg er da også meget tilfreds med, at det forslag til EU-regler på området, som det tyske formandskab har fremlagt, ikke indeholder en sådan forpligtelse for medlemsstaterne.

På et punkt har vi dog fra dansk side problemer med det foreliggende udkast til rammeafgørelse. Det drejer sig om den foreslåede regel om retshjælp, som opregner nogle situationer, hvor en medlemsstat ikke kan afvise at yde retshjælp under henvisning til kravet om dobbelt strafbarhed. Fra dansk side er vi kraftigt imod denne bestemmelse. Vi finder det afgørende, at vi ikke med denne rammeafgørelse forpligtes til at opgive kravet om dobbelt strafbarhed. Også på dette punkt vil jeg således holde fast i den holdning, som tidligere er fastlagt sammen med dette udvalg.

Danmark vil i øvrigt opretholde et parlamentarisk forbehold over for forslaget til rammeafgørelse, således at vi kan foretage en endelig vurdering af eventuelle lovgivningsmæssige konsekvenser, når vi kender den præcise tekst.

Svend Auken sagde, at Socialdemokraterne ser positivt på forslaget og er tilhængere af rammeafgørelser på område. Men han var enig med ministeren i, at vi skal fastholde princippet om dobbelt strafbarhed.

Morten Messerschmidt henviste til det, der står i samlenotatet om, at man ønsker at kriminalisere offentligt forsvar for eller benægtelse af forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser, holocaust eller folkedrab. Særlig i en situation, hvor vi har en kamp om ytringsfrihed mellem den vestlige og den muslimske verden, hvor dommen i Østrig i den grad har virket som en

rød klud, er det et fuldstændig forrykt signal at sende, at vi gerne må fornærme deres profet, men man må ikke tale om ting, som de synes er ligegyldige, nemlig drabet på 6 millioner jøder.

Justitsministeren var glad for de bemærkninger, der kom fra Svend Auken om dobbelt strafbarhed. Det var Italien under Berlusconi, der ikke ville være med til rammeafgørelsen om racisme og fremmedhad, og man håbede, at den nye regering ville have en anden holdning. Men justitsministeren pointerede, at vi ikke vil gå på kompromis med hensyn til princippet om dobbelt strafbarhed.

Med hensyn til holocaustbenægtelse svarede justitsministeren Morten Messerschmidt, at man følger den formulering, der kendes. Den er ikke ændret i forhold til de tidligere søgte mandater. Vi kan ikke udlevere, når det drejer sig om ting, der ikke er strafbare i Danmark. Så der er ikke tale om nogen begrænsning af ytringsfriheden.

Justitsministeren bad Morten Messerschmidt om at formulere dem skriftligt, hvis han havde flere spørgsmål vedrørende racisme og fremmedhad.

3. Rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne (den europæiske fuldbyrdelsesordre)

- *Samlet politisk enighed*

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 43)

Alm. del (042) – bilag 47 (grundnotat af 8/3-05)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 110, side 482 (senest behandlet i EUU 1/12-06)

(05) side 1905 (behandlet i EUU 29/9-06)

(05) side 1371 (behandlet i EUU 24/5-06)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 3 vedrører rammeafgørelsen om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemslandene.

Sagen er tidligere nævnt for Europaudvalget i flere omgange, senest forud for rådsmødet den 4.-5. december 2006.

På dette rådsmøde kunne det konstateres, at der – med undtagelse af et medlemsland – var enighed om det fremlagte udkast til rammeafgørelse. Det forslag drejer sig om resocialisering af personer og om, at man skal kunne komme hjem og afsone i sit eget land. Det er fuldstændig uforståeligt for os andre, at der er et land, der har været imod det, nemlig Polen. Polen fik en temmelig hård behandling sidst. Det tyske formandskab har taget en tur til Polen og har drøftet sagen med dem, og sagen er nu kommet på dagsordenen igen.

Fra dansk side vil vi – med henblik på at få afsluttet forhandlingerne – være indstillet på at udvise fleksibilitet.

Jeg går ud fra, at det tyske formandskab har sat sagen på dagsordenen, fordi Polen nu er villig til at drøfte sagen.

4. Status vedrørende videreudviklingen af Schengen-informationssystemet

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 52)

a) Netværk for SIS, SIRENE og VISION (SIS-NET og S-Testa)

- Status og (muligvis) rådskonklusioner

b) Tidsplan for udviklingen af SIS II*

- Orientering

(Evt.) A-punkt

KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0230 og KOM (2005) 0237

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 110, side 486 (senest behandlet i EUU 1/12-06)

c) SISone4all

- Orientering

Justitsministeren: For så vidt angår dagsordenspunkt 4-6 – som primært er orienteringssager – vil jeg kort sige, at regeringen agter at tilslutte sig det, som formandskabet har lagt op til. Jeg skal i den forbindelse dog kort bemærke, at sagen under dagsordenspunkt 5 er en forbeholdssag.

5. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et særprogram om civilret for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed **

- Fælles holdning

KOM (2005) 0122

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 55)

KOM (2005) 0122 – bilag 2 (grundnotat af 15/9-05)

Udvalgsmødereferat (05) side 1367 FO (forhandlingsoplæg forelagt 24/5-06)

Justitsministeren nævnte sagen under dagsordenens punkt 4.

6. Menneskehandel – Orientering om Tysklands erfaringer med bekæmpelse af seksuel udnyttelse og tvangsprostitution i forbindelse med verdensmesterskaberne i fodbold i 2006
- Orientering

A-punkt

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 64)

Justitsministeren nævnte sagen under dagsordenens punkt 4.

7. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Formandskabet bistået af Kommissionen til at indlede forhandlinger med USA om en ny aftale om anvendelse af PNR-oplysninger til at forebygge og bekæmpe terrorisme og hermed relaterede forbrydelser af grænseoverskridende karakter samt organiseret kriminalitet

- Vedtagelse

A-punkt

KOM (2006) 0335

Rådsmøde 2781 – bilag 1 (samlenotat side 68)

Udvalgsmødereferater:

(06) side 53 FO (forhandlingsoplæg forelagt 11/10-06)

(05) side 1932 FO (forhandlingsoplæg forelagt 29/9-06)

(05) side 1661 (behandlet i EUU 23/6-06)

(03) side 1032 FO (forhandlingsoplæg forelagt 14/5-04)

Justitsministeren: Dagsordenspunkt 7 angår et forslag om at bemyndige formandskabet til at indlede forhandlinger med USA om en ny aftale om anvendelse af såkaldte PNR-oplysninger.

I er velkomne til at spørge ind til sagen, men der er ikke meget nyt i den.

8. Migration: Vejen frem i lyset af konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 14.-15. december 2006

- Drøftelse

Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Integrationsministeren: På Det Europæiske Råds møde i december sidste år var der endnu engang fokus på migrationsområdet, og der var enighed om en lang række tiltag, der skal gennemføres i løbet af 2007.

Allerede på det uformelle rådsmøde i Dresden i januar måned fulgte

det tyske formandskab op på dele af disse konklusioner og startede en debat om vejen frem for EU's migrationspolitik og samarbejdet med tredjelande.

I Dresden drøftede vi blandt andet sammenhængen mellem migration og udvikling og et oplæg fra formandskabet om det nye begreb "cirkulær migration". Det er min forventning, at dette emne vil blive taget under grundig behandling i EU det næste halvår. Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner fra december måned skal Kommissionen senest i juni 2007 fremlægge en meddelelse om, hvordan lovlig migration mellem EU-lande og tredjelande bedst kan organiseres.

"Cirkulær migration" indebærer, at tredjelandsborgere skal vende tilbage, når de har arbejdet en periode i EU. Herved gøres der plads til andre – heraf det cirkulære. Det er tanken, at en sådan kontrolleret og midlertidig arbejdskraftindvandring eventuelt kunne anvendes som et led i EU's samlede politik over for tredjelande på migrationsområdet.

Når vi drøfter dette emne, lægges der afgørende vægt på, at det fortsat skal være det enkelte medlemsland, der træffer afgørelse om, hvem og i hvilket omfang der tillades indrejse med henblik på beskæftigelse.

På rådsmødet forventer jeg, at vi får en køreplan fra formandskabet om, hvorledes denne debat vil blive ført videre det næste halvår. Vi har fortsat ikke modtaget et mere konkret oplæg fra formandskabet, så jeg kan ikke komme det nærmere på nuværende tidspunkt. Men jeg forventer at vende tilbage til udvalget med denne sag inden sommeren.

Helt overordnet kan jeg dog allerede på nuværende tidspunkt sige, at regeringen naturligvis bakker op om de initiativer, der fremgår af Det Europæiske Råds konklusioner.

Vi støtter, at der foretages en bred undersøgelse af konceptet "cirkulær migration" og ser frem til Kommissionens meddelelse om de forskellige former for lovlig indvandring, som vi naturligvis vil se nærmere på.

Men vi er samtidigt skeptiske og vil derfor arbejde for, at undersøgelsen først og fremmest må forholde sig til, om en cirkulær eller midlertidig migration reelt vil være midlertidig.

9. Kommissionens forslag til forordning om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold samt et centralt register for teknisk udstyr*

- Information

KOM (2006) 0401

Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 5)

KOM (2006) 0401 – bilag 1 (grundnotat af 4/1-07)

Integrationsministeren: Kommissionens forslag om etablering af en ordning med hurtige grænseindsatshold er et led i EU's tiltag for at bekæmpe den ulovlige indvandring i Middelhavsområdet.

Det fremgår således af migrationsstrategien, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2005, at Kommissionen skal fremsætte et forslag om sådanne indsatshold.

Allerede i dag sender medlemslandene grænsebetjente og andre eksperter ud med henblik på at bistå ved fælles operationer. Med dette forslag fra Kommissionen sættes denne bistand i system, og der etableres samtidig en fast pulje af specialiserede grænsebetjente, der hurtigt kan sendes ud til en medlemsstat, der har anmodet herom. Holdene skal kunne anvendes i tilfælde, hvor et land oplever et stort indvandringspres ved deres ydre grænser.

Der lægges i forslaget op til klare rammer for, hvilke opgaver medarbejdere fra andre medlemslande kan udføre i det medlemsland, der har anmodet om bistand, eller i forbindelse med fælles operationer. Samtidig lægges der op til klare rammer for EU's grænseagentur Frontex' rolle, og ansvarsfordelingen under sådanne udsendelser fastlægges.

Fordelen vil være, at de personer, der indgår i den fælles pulje, hurtigt vil kunne sendes ud, og at der ikke i de enkelte lande skal bruges tid på at identificere de rette medarbejdere. De pågældende vil modtage en forudgående målrettet uddannelse gennem særlige kurser.

Danmark deltager på grund af forbeholdet for retlige og indre anliggender ikke i vedtagelsen af forslaget. Da forslaget udgør en udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt vi vil gennemføre forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Regeringen støtter, at der etableres en ordning med sådanne hurtige grænseindsatshold, og at der laves klare regler for opgaverne, der så vidt muligt bør lægge sig op ad opgaverne i Schengengrænsekodexet.

Udgangspunktet i Kommissionens forslag er, at såvel deltagelse i de hurtige grænseindsatshold som modtagelse af sådanne hold på en medlemsstats territorium skal være frivillig.

Vi har fra dansk side støttet dette udgangspunkt.

For lidt over en uge siden er der under forhandlingerne fremsat forslag om, at det bør være obligatorisk for alle lande at melde deltagere ind til de hurtige grænseindsatshold. Flere lande er meget skeptiske over for dette ændringsforslag, som Europa-Parlamentet imidlertid forventes at lægge vægt på. Derfor forventes forhandlingerne om netop dette punkt at blive helt centrale i den kommende tid.

Fra dansk side ser vi som nævnt helst, at man – som Kommissionen

har lagt op til – fastholder frivillighedsprincippet, men vi vil være rede til at stille eksperter til rådighed for en obligatorisk pulje, hvis det måtte blive udfaldet af forhandlingerne.

Vi vil dog i givet fald arbejde for, at det enkelte medlemsland selv beslutter, om man ønsker at deltage i en konkret operation. Det kan jo bero på en afvejning af, om de pågældende nationale eksperter har de rette kvalifikationer.

På baggrund af en klar opfordring fra Det Europæiske Råd i december 2006 til Rådet og Europa-Parlamentet om hurtigt at nå til enighed om forordningen ønsker det tyske formandskab at fremskynde behandlingen af forslaget og arbejde hen imod en hurtig vedtagelse.

Formandskabet lægger dog ikke op til en drøftelse på rådsmødet, men forventes alene at orientere om status og opfordre til fremdrift i sagen.

På rådsmødet forventes formandskabet også at opfordre medlemslandene til at melde oplysninger ind til Frontex til brug for en fælles liste over teknisk udstyr, der kan udlånes til andre lande.

10. Rådets afgørelser om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold - *Sagen forventes vedtaget som et A-punkt på et senere rådsmøde***

Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 12)

Integrationsministeren: Rådet skal træffe afgørelser om undertegnelse og indgåelse af en tilbagetagelsesaftale og en visumlempelsesaftale, der nu er færdigforhandlet mellem Fællesskabet og Ukraine.

Afgørelserne forventes vedtaget som et a-punkt på et kommende rådsmøde.

De to aftaler hænger nøje sammen, idet det er fastlagt, at de skal træde i kraft samtidig. Aftalerne forventes først at træde i kraft med udgangen af 2007.

Sagen har tidligere været forelagt udvalget i forbindelse med vedtagelsen af et forhandlingsmandat til Kommissionen.

Jeg vil henvise til samlenotatet om indholdet af de to aftaler.

Fællesskabsaftalerne gælder ikke for Danmark på grund af Danmarks forbehold for retlige og indre anliggender, men der er til aftalerne knyttet en erklæring om det ønskelige i, at Danmark og Ukraine indgår tilsvarende bilaterale aftaler.

Regeringen vil tage en vedtagelse af rådsafgørelserne til efterretning.

Endvidere agter regeringen bl.a. under henvisning til den nævnte erklæring at indgå tilsvarende bilaterale aftaler om tilbagetagelse og visumlempelser med Ukraine.

11. Rådets afgørelser om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine vedrørende lempelser i udstedelsen af visa til borgere i Ukraine**

- Sagen forventes vedtaget som et A-punkt på et senere rådsmøde

Rådsmøde 2781 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Integrationsministeren omtalte sagen under dagsordenens punkt 10.

13. Siden sidst

Justitsministerens ressort:

a) Tysk/fransk forslag til Rådets rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede domme og alternative sanktioner

Alm. del (06) – bilag 195 (subsidiaritetsnotat af 5/2-07)

b) Forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (EUROPOL)

KOM (2006) 0817

KOM (2006) 0817 – bilag 1 (subsidiaritetsnotat af 30/1-07)

c) Østrigsk forslag til Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisituationer

Alm. del (06) – bilag 135 (grundnotat af 4/1-07)

Justitsministeren nævnte ikke disse sager.

Svend Auken nævnte, at siden dagsordenen for Europaudvalgsmødet var udsendt, har Kommissionen netop i dag offentliggjort sit forslag om straffe på miljøområdet. Han henviste til, at man tidligere havde haft et langt og spændende samråd med justitsministeren om det dilemma, vi er i. På den ene side mener vi, at straffebestemmelser er nationale afgørelser. På den anden

side vil vi gerne gribe ind over for miljøsyndere. Han spurgte, om justitsministeren umiddelbart havde nogen kommentarer til forslaget fra Kommissionen, og mente, at man hurtigst muligt måtte have en orientering om det i Europaudvalget.

Morten Messerschmidt kunne tilslutte sig dette. Særlig efter miljødommen har det været omgærdet med opmærksomhed, at der i øjeblikket foregår en de facto udvidelse af området, hvor EU vil blande sig i straffebestemmelserne.

Justitsministeren bekræftede, at Kommissionen i dag ville komme med et forslag på miljøområdet vedrørende straffe. Hun henviste til, at hun havde været i to samråd, og at der havde været en forespørgselsdebat om emnet. Hun delte den opfattelse, som et bredt flertal i Folketinget havde, og ville simpelt hen ikke være med til, at man i fuldstændig overdreven grad fra EU's side ville begynde at fastsætte i detaljer, hvilke straffe der skal anvendes i alle mulige tilfælde. Det syntes hun var for vidtgående. Hvis det viser sig at være rigtigt, hvad pressen skriver om sagen, står kommissæren til at få skældud. Justitsministeren tilføjede, at det ikke alene ville være hende, der ville skælde ud, idet hun troede, at der rundt om bordet ville være tilslutning til, at man ikke bare kunne komme rendende på denne måde. Rådets juridiske tjeneste deler også den opfattelse, vi har. Efter de debatter, der har været i Folketinget, ligger det meget klart, hvad der er regeringens linje.

Svend Auken gik ud fra, at man kunne få et notat om de miljøstraffe, der var foreslået. Han gjorde opmærksom på, at vi gerne vi sanktionere miljøreglerne, men vi er blevet underkendt ved Domstolen, og både Europa-Parlamentet og Kommissionen er imod os.

Justitsministeren lovede, at så snart man får Kommissionens forslag vedrørende miljøstraffe, ville man gå i gang med at lave et grundnotat, og man ville også sende forslaget i høring, så man så hurtigt som muligt kunne få et overblik over det nye, der kommer fra Kommissionen.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 1. Dansk Folkeparti og Enhedslisten er imod.

Punkt 4. Samråd med justitsministeren og integrationsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel

KOM (2005) 0514

KOM (2005) 0514 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Hvad er regeringens holdning til anbefalingerne i EU’s handlingsplan om bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel, behandlet som pkt. 8 på dagsordenen for rådsmøde nr. 2768 om retlige og indre anliggender d. 4.-5. december 2006, og hvorledes forløb diskussionen herom på det pågældende rådsmøde?”

Lone Dybkjær begrundede samrådsspørgsmålet med, at da man forud for et rådsmøde den 1. december sidste år havde haft justitsministeren og integrationsministeren i samråd, havde justitsministeren henvist til integrationsministeren, mens integrationsministeren, da hun kom til samrådet senere, havde henvist til justitsministeren.

Justitsministeren: Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er enormt ærgerligt, at denne sag udviklede sig på den måde, den gjorde. Det er smadder ærgerligt, at vi skal diskutere den igen. Europaudvalget skal selvfølgelig føle, at det får en ordentlig behandling.

Det spørgsmål, som blev berørt under samrådet her i udvalget den 1. december 2006, handlede om den såkaldte refleksionsperiode for ofre for menneskehandel.

Under det pågældende samråd blev jeg spurgt om, hvordan regeringen forholder sig til en af de anbefalinger, som en arbejdsgruppe er kommet med, og som går ud på, at kvinder, der har været udsat for menneskehandel, får midlertidigt ophold i en refleksionsperiode på 3 måneder.

Som jeg har forstået det, kom den pågældende anbefaling fra en arbejdsgruppe, som blev nedsat af Kommissionen i 2003, og som bestod af uafhængige eksperter. Der var med andre ord ikke tale om en anbefaling fra EU som sådan.

Som bekendt kom Kommissionen i oktober 2005 med en meddelelse om bekæmpelse af menneskehandel, og der blev i lyset heraf vedtaget en handlingsplan i Rådet i december 2005.

Det var denne EU-handlingsplan, som var på dagsordenen for RIA-rådsmødet i december 2006, idet det tidligere finske formandskab fandt, at der

var grund til at opdatere handlingsplanen på en række punkter.

Der er hverken i den oprindelige handlingsplan eller i forbindelse med opdateringen opstillet nogen anbefaling om en bestemt varighed af en refleksionsperiode til offeret, herunder heller ikke en refleksionsperiode på 3 måneder.

Det, der anbefales i handlingsplanen, er – og nu gengiver jeg handlingsplanens ordlyd – at ”der er behov for en styrket indsats for at sikre, at menneskerettighederne for ofre for og vidner til menneskehandel overholdes, samt for at sikre deres ret til beskyttelse og omsorg, hvor der tages hensyn til børns særlige behov og barnets tarv især med hensyn til indrømmelse af en betænkningstid, jf. artikel 6 i Rådets direktiv 2004/81/EF.....”

Handlingsplanen siger således ikke noget om, at medlemsstaterne bør sikre en refleksionsperiode til offeret af en bestemt varighed. Og for Danmarks vedkommende er der jo tilmed tale om en henvisning til et direktiv, som er omfattet af det retlige forbehold, og som Danmark derfor ikke er bundet af.

På denne baggrund svarede jeg – som det er udvalget bekendt – at når det drejer sig om udlændingepolitik, er det herhjemme integrationsministerens område.

Samtidig oplyste jeg, at der er tale om et nationalt anliggende, og at der således ikke er tale om, at Danmark – som følge af opdateringen af EU-handlingsplanen – får nogen forpligtelser på det nævnte punkt. Når regeringen nu i forbindelse med den nye nationale handlingsplan har besluttet at gøre det muligt at udvide refleksionsperioden til 100 dage, har det således ikke noget med EU-handlingsplanen om bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel at gøre.

For så vidt angår det udlændingeretlige aspekt forstår jeg, at integrationsministeren under mødet i udvalget den 1. december 2006 orienterede om den på daværende tidspunkt gældende praksis for betænkingsperioden, og at der netop var en ny national handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker under udarbejdelse.

Hvad endelig angår Europaudvalgets ønske om at få oplyst, hvordan diskussionen om sagen forløb på rådsmødet, kan jeg oplyse, at der fra det finske formandskabs side oprindeligt var lagt op til, at vi skulle diskutere handlingsplanen, men den blev behandlet som et a-punkt, så der var ikke nogen drøftelse.

Jeg er ked af det, men den sag var ikke noget, jeg skulle ned og diskutere i EU. Jeg kan godt forstå, at man diskuterede det punkt, for det hørte til min del af rådsmødet under punkt 8. Herhjemme er det en anden ministers ansvarsområde. Jeg er ked af, at der er gået kuk i det. Jeg føler, at jeg forsøgte

at forklare sagen så godt, som jeg kunne, men jeg kan se af referatet, at det ikke lykkedes. Vi må være villige til at diskutere tingene med jer, når vi indkaldes til samråd om dem.

Integrationsministeren henholdt sig til det, justitsministeren havde sagt på begge vegne.

Formanden henviste til, at punktet stod på dagsordenen under justitsministerens del af ministerrådsmødet, så det var fuldstændig legitimt af Pia Olsen at stille spørgsmål om det.

Svend Auken henviste også til, at sagen stod på dagsordenen, og da en ekspertgruppe var kommet med en sådan anbefaling i en sag, som har mange partiers interesse, og som har spillet en stor rolle i debatten, må justitsministeren svare og ikke blot henvise til integrationsministeren, som for sit vedkommende henviser til justitsministeren. Han kunne huske, at han havde rost Pia Olsen for at have rejst spørgsmålet. Han sagde, at det kun var fordi oppositionen var så uendelig flink, at sagen ikke havde fået en bredere udbredelse i offentligheden.

Svend Auken tilføjede, at Socialdemokraterne stadig væk er bekymrede ved den udgave med de 100 dage, regeringen har valgt, fordi der er knyttet en hel masse betingelser til den, men det er en anden diskussion, som man skal tage et andet sted.

Lone Dybkjær takkede for svaret og troede, alle havde lært af sagen, inklusive justitsministeren.

Anne Grete Holmsgaard ville bare gøre det helt klart, at sagen på rådsmødets dagsorden var justitsministerens ansvar.

Justitsministeren svarede, at Pia Olsen var i sin gode ret til at spørge til de punkter, der var på dagsordenen, og tilføjede, at hun som justitsminister sådan set også havde svaret på spørgsmålet. Men problemet er, at den nationale handlingsplan, der beskæftiger sig med spørgsmålet, er integrationsministerens ansvar, og derfor følte hun sig ikke forpligtet til at svare på den del af spørgsmålet. Hun var selvfølgelig ked af, at der havde været den fikumdik om sagen, og understregede, at integrationsministeren var fuldstændig uskyldig.

Punkt 5. Samråd med integrationsministeren vedr. samrådsspørgsmål A om EU's migrations- og indvandringspolitik

Alm. del (06) – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

Info-note (05) I 55 (referat fra åbent samråd med justitsministeren 11/5-06 om samme emne)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes redegøre for EU’s migrations- og indvandringspolitik, herunder Danmarks stilling på området set i lyset af det retlige forbehold.”

Svend Auken rejste spørgsmålet, om man ikke på grund af det fremskredne tidspunkt – fredag eftermiddag kl. 15.30 – kunne udsætte samrådet.

Ellen Trane Nørby henviste til, at dels havde integrationsministeren forberedt sig på at besvare samrådsspørgsmålene, og dels havde Venstre indsuppleret Eyvind Vesselbo i Europaudvalget på grund af dette samrådspørgsmål.

Birgitte Josefsen tilføjede, at medlemmerne af Europaudvalget havde arrangeret det sådan, at de kunne rejse sent hjem, da de vidste, at mødet i Europaudvalget ville blive meget langt.

Svend Auken begrundede samrådsspørgsmålet med, at det var lettere for integrationsministeren at få et overblik over, hvordan det danske forbehold på det retlige og indre område påvirkede vores politik for så vidt angår indvandring og flygtninge.

Integrationsministeren: Jeg er klar over, at det er sent fredag eftermiddag, men samrådet er blevet udskudt tidligere, og jeg er glad for, at det er kommet på nu. Jeg har forberedt mig på at svare på spørgsmålene. Sidste gang var det min skyld, at vi måtte udskyde det, idet jeg var blevet syg.

Jeg vil gerne starte med at takke for muligheden for her i udvalget at fortælle om de mange tiltag, der er i gang i EU inden for mit område.

Som bekendt var justitsministeren i samråd her i udvalget i maj måned sidste år, hvor hun havde lejlighed til at redegøre for de dele af de retlige og indre anliggender, som hun er ansvarlig for, og jeg er derfor glad for i dag at kunne redegøre for udviklingen inden for de områder, jeg som integrationsminister er ansvarlig for – dvs. asylpolitikken, indvandringspolitikken og grænsepolitikken.

Jeg vil først kort give en status over, hvor langt EU er nået på de forskellige områder.

Herefter vil jeg redegøre for, hvilke fremtidige tiltag der kan forventes

inden for EU's migrations- og indvandringspolitik.

Vi har jo allerede været lidt inde på dette spørgsmål i forbindelse med evalueringen af Haag-programmet i løbet af efteråret.

Og endelig vil jeg komme ind på Danmarks særlige stilling på dette område som følge af vores forbehold.

Siden 1999, hvor Amsterdam-traktaten trådte i kraft, er det for alvor gået stærkt på asyl- og indvandringsområdet i EU. Før 1999 var der alene tale om et mere løst samarbejde på mellemstatsligt grundlag, men med Amsterdamtraktaten overgik samarbejdet som bekendt til at blive overstatsligt, og man begyndte at vedtage egentlige bindende EU-retsakter på området.

Det overordnede mål med EU's asyl- og indvandringspolitik har fra begyndelsen været at harmonisere reglerne for indrejse og ophold i EU, da det er set som en forudsætning for og fordel i forbindelse med EU's fælles område uden indre grænser.

Desuden løses grænseoverskridende spørgsmål – som på asyl- og indvandringsområdet – bedst mellem landene og ikke hver for sig.

Målene fra Amsterdamtraktaten er nået, og der er nu gennemført en vis harmonisering på langt de fleste dele af udlændingeområdet.

Som I ved, var der nok lagt op til en højere grad af harmonisering, end det egentligt er lykkedes at gennemføre. Men man er nødt til at være opmærksom på, at netop dette område – særligt vedrørende asyl og indvandring – er et vanskeligt indenrigspolitisk emne for de fleste lande, og der har derfor været brug for lidt manøvrerum for landene.

På asylområdet har EU vedtaget regler for,

- hvilket land der skal behandle en asylansøgning gennem Dublinforordningen og Eurodac-fingeraftrykssystemet,
- fælles standarder for, hvordan asylansøgere skal modtages og indkvarteres, mens deres sag behandles, i direktivet om modtagelsesforhold,
- hvilke rettigheder ansøgeren har under sagen, for eksempel med hensyn til adgang til tolk og til klageadgang, i asylproceduredirektivet, og
- hvem der skal have asyl, og hvilke rettigheder det giver, i flygtningedefinitionsdirektivet.

På indvandringsområdet er der vedtaget minimumsregler om familiesammenføring, og der er vedtaget fælles regler for udlændinge, der har boet i EU i mindst 5 år, hvorefter man opnår visse grundlæggende rettigheder og bl.a. på visse betingelser kan bosætte sig i et af de andre EU-lande, i direktivet om status som fastboende udlænding.

På uddannelsesområdet er der vedtaget fælles minimumsregler for indrejse og ophold for studerende og forskere, som landene er enige om under visse betingelser skal have en lettet adgang til EU.

På grænseområdet er der fælles regler om visum og fælles regler om ydre grænsekontrol.

I EU foregår der også et samarbejde om at udsende personer, der opholder sig ulovligt i EU. Der er f.eks. vedtaget regler om anvendelse af fly til fælles hjemsendelser, og der indgås tilbagetagelsesaftaler med lande uden for EU.

Jeg har i det foregående forsøgt at give et helt overordnet overblik over de eksisterende regler, der findes inden for mit område.

Herefter vil jeg vende mig mod de aktuelle og fremtidige strømninger:

EU's nuværende politik på området fremgår af det såkaldte Haag-program, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i november 2004.

Haag-programmet er, som det er udvalget bekendt, et femårigt arbejdsprogram, der løber indtil 2009, og formålet er at bygge videre på de opnåede resultater inden for området for retlige og indre anliggender.

Jeg vil i det følgende kun komme ind på de dele af Haag-programmet, der hører under mit område som integrationsminister.

På asylområdet arbejdes der videre med at få indført en fælles asyl-procedure i EU og en ensartet status for de personer, der får asyl. Dette vil først ske efter en evaluering af de allerede vedtagne regler.

Der arbejdes desuden på at fremme det praktiske samarbejde mellem medlemslandene, og der er planer om at oprette en fælles database med baggrundsoplysninger om oprindelseslande.

Regeringen støtter generelt EU's arbejde med fælles regler på asylområdet. Vi er således enige i, at reglerne for, hvornår der gives asyl, skal være ens i EU, og at de skal bygge på de internationale konventioner, som alle EU-lande har tiltrådt. De danske regler er i det store hele på linje med EU's asyl-regler.

Regeringen støtter også et øget praktisk samarbejde på asylområdet. Det er vigtigt, at ikke kun reglerne er ens, men at vi også f.eks. har adgang til de samme baggrundsoplysninger om oprindelseslande, så afgørelserne kan blive truffet på et så fuldstændigt grundlag som muligt.

På indvandringsområdet lægger Haag-programmet op til, at EU skal spille en større rolle i forbindelse med arbejdskraftindvandring.

Det, som EU-samarbejdet vil dreje sig om, vil f.eks. være tiltag, der kan gøre det mere attraktivt for højt kvalificerede at søge arbejde i EU, ligesom der planlægges regler for, hvilke rettigheder tredjelandstatsborgere skal have, hvis de har fået opholds- og arbejdstilladelse i et EU-land.

Kommissionen vil i de kommende år fremlægge forslag til fire direktiver, der skal regulere betingelserne og procedurerne for adgangen til arbejdsmarkedet for særlige grupper.

Det drejer sig om højt kvalificerede personer, om sæsonarbejdere, om udstationerede personer og om lønnede praktikanter.

Regeringen støtter sådanne tiltag, men det er afgørende, at landene selv kan fastlægge antallet af indvandrere, der gives opholds- og arbejdstilladelse. Der er stor forskel på arbejdsløsheden i de forskellige EU-lande, og det er vigtigt, at det er beskæftigelsesmæssige hensyn, der skal begrunde arbejdskraftindvandring.

I sammenhæng med lovlig arbejdskraftindvandring lægger Haag-programmet op til, at den ulovlige beskæftigelse af udlændinge skal nedbringes i EU.

Regeringen er helt enig i dette, da muligheden for at arbejde ulovligt i EU er en væsentlig pull-faktor for personer, der har planer om at indrejse ulovligt i EU.

På grænseområdet vil jeg nævne Det Europæiske Grænseagentur, Frontex, der begyndte sin virksomhed i maj 2005, og som vi forventer os meget af. Grænseagenturet skal blandt andet koordinere det operative samarbejde mellem medlemslandene hvad angår forvaltning af de ydre grænser.

I øjeblikket er Frontex som bekendt i fokus i forbindelse med indsatsen i Middelhavet på grund af den særlige situation med mange ulovlige indvandrere fra Afrika. Det er netop sådanne tiltag, vi kan bruge Frontex til.

Jeg vil også nævne Kommissionens forslag om etablering af såkaldte hurtige indsatshold under Frontex, der skal kunne udsendes med kort varsel, når et medlemsland anmoder om assistance. Jeg har netop tidligere i dag orienteret udvalget om dette forslag.

På visumområdet lægger Haag-programmet op til en videreudbygning af den fælles visumpolitik, blandt andet med henblik på at gøre det hurtigere at få visum, for de personer, der ofte indrejser i EU helt lovligt, mens det samtidig skal gøres lettere at afsløre dem, der forsøger at misbruge visumsystemet.

En vigtig brik i EU's visumpolitik bliver indførelsen af Visuminformationssystemet – VIS – hvor en database skal indeholde fingeraftryk på alle visumansøgere til EU. Dette vil gøre det meget nemmere at afsløre misbrug.

Jeg forventer, at forordningen om VIS bliver vedtaget inden sommer, og at systemet herefter vil kunne anvendes fra juni 2008. Regeringen støtter fuldt ud indførelsen af VIS.

I forbindelse med tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold lægger Haag-programmet op til, at der skal indføres fælles standarder med henblik på at fremme den fælles udsendelsespolitik som et led i EU's indsats mod ulovlig indvandring.

Kommissionen har herefter i september 2005 fremlagt et forslag til et

direktiv om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Forslaget er omfattet af det danske forbehold, men udgør delvist en videreudvikling af Schengenreglerne.

Direktivforslaget er fortsat under forhandling, og om de nærmere detaljer vil jeg gerne henvise til grundnotatet herom.

På integrationsområdet foregår der et ikke-bindende samarbejde i EU. Haag-programmet lægger op til, at der skal ske en mere omfattende koordinering af de nationale initiativer og EU-initiativer. Med henblik herpå er der vedtaget 11 grundlæggende principper for god integration, der skal vejlede og inspirere medlemslandene. Navnlig fremhæves betydningen af tilstrækkelig uddannelse og beskæftigelse for indvandrere som et vigtigt led i integrationsprocessen.

Regeringen støtter samarbejdet i EU om integration og arbejder aktivt for at fastholde emnet på EU's dagsorden

Som det er udvalget bekendt, afholdt jeg sammen med min hollandske kollega, Rita Verdonk, i september i København en europæisk konference om unge etniske minoriteters aktive deltagelse i samfundet. En rapport om konferencens udfald er netop blevet offentliggjort og kan findes på Integrationsministeriets hjemmeside.

Det tyske formandskab vil i øvrigt afholde en EU-ministerkonference om integration i maj i Potsdam.

Haag-programmet lægger vægt på, at samarbejdet om asyl, indvandring og grænsekontrol skal bygge på solidaritet – også af finansiell karakter.

På baggrund af dette kom Kommissionen i april 2005 med en meddelelse om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007 til 2013, der blandt andet indeholder forslag til etablering af fire fonde: flygtningefonden, grænsefonden, integrationsfonden og tilbagesendelsesfonden.

Jeg har her i udvalget flere gange redegjort for forslaget om disse fonde, som altså har til formål at støtte de lande, der har de største udfordringer inden for de enkelte kategorier.

Som det er udvalget bekendt, kan Danmark deltage i grænsefonden på mellemstatsligt grundlag, da den anses som en udbygning af de såkaldte Schengenregler. De øvrige fonde kan vi ikke deltage i, da deres anvendelsesområde falder ind under vores forbehold.

Jeg forventer, at forslaget om fondene bliver vedtaget inden sommer.

Regeringen støtter generelt solidaritetstanken i forbindelse med blandt andet bekæmpelse af ulovlig indvandring og grænsekontrol.

Vi støtter derfor også vedtagelsen af fondene.

Haag-programmet lægger vægt på, at der skal ske en sammentænkning af politikkerne inden for migration og udvikling.

Regeringen støtter en sådan sammentænkning af migrations- og udviklingspolitikken og et øget internationalt samarbejde mellem oprindelseslande, transitlande og destinationslande om migrationshåndtering. Dette falder helt i tråd med vores egne tanker om beskyttelse af flygtninge i nærområderne og sammentænkning af politikker om migration, flygtninge og udvikling.

Tiltag i tredjelande medvirker således til, at flygtninge på sigt kan opnå beskyttelse i nærområderne.

I december 2005 godkendte Det Europæiske Råd en samlet migrationsstrategi med særlig fokus på tiltag over for Afrika og Middelhavsområdet. Strategien udspringer blandt andet af de tragiske episoder, der i stigende grad opleves i Middelhavet med ulovlige indvandrere om bord i synkefærdige både.

Strategien lægger både op til forbedret grænsekontrol, støtte til nærområderne, dialog med landene i Afrika og en øget indsats med at bekæmpe årsagerne til migration, herunder gennem udviklingsbistand.

Den aktuelle situation i Middelhavet viser netop nødvendigheden i at sammentænke politikkerne og i både at fokusere på kortsigtede løsninger som øget grænsekontrol og patruljering, men samtidig have fokus på de langsigtede løsninger, der handler om at bekæmpe årsagerne til, at folk ønsker at udrejse fra deres hjemlande.

Jeg har ved flere lejligheder orienteret udvalget om EU's drøftelser og tiltag i forbindelse med situationen i Middelhavet.

Senest i december var emnet også på Det Europæiske Råds møde, og jeg har netop orienteret om en del af opfølgningen i forhold til migration.

Efter denne gennemgang af de aktuelle og fremtidige tiltag vil jeg nu komme ind på Danmarks stilling og vores forbehold for retlige og indre anliggender.

Som det naturligvis er udvalget bekendt, er de fleste EU-retsakter på mit område omfattet af det danske forbehold.

For de såkaldte Schengenretsakter gælder som bekendt, at Danmark har mulighed for at tilslutte sig disse retsakter på mellemstatsligt grundlag inden 6 måneder fra vedtagelsen. Det har vi indtil videre valgt at gøre med alle de Schengenretsakter, der er vedtaget.

I den forbindelse vil jeg gerne minde om, at det fremgår af protokollen om Danmarks stilling, at Schengenlandene vil overveje, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, hvis Danmark ikke gennemfører vedtagne Schengenretsakter.

Konsekvensen af forbeholdet er i øvrigt klar: Vi deltager ikke i vedtagelsen af retsakter, der er omfattet af forbeholdet, og vi er ikke bundet af disse.

Groft sagt kan man dele EU-retsakterne på integrationsministeriets område op i asylretsakter og indvandringsretsakter.

På asylområdet er de danske regler overordnet set på linje med EU's regler.

På indvandringsområdet adskiller de danske regler sig i højere grad fra EU's regler. Det gælder f.eks. EU's familiesammenføringsdirektiv, hvor blot en af forskellene er, at der efter direktivet kan stilles et alderskrav på 21 år, mens vi i Danmark som bekendt har en 24-årsregel.

Jeg kan også nævne direktivet om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, der giver udlændingen krav på status som fastboende efter 5 års lovligt ophold, mens den danske udlændingelov giver mulighed for permanent opholdstilladelse efter normalt 7 års ophold.

I forbindelse med forbeholdet vil jeg slutte af med et forhold, som jeg ved, at i hvert fald nogle medlemmer af udvalget har udtrykt særlig interesse for. Det drejer sig om de såkaldte parallelaftaler, altså hvor Danmark på områder, der er omfattet af forbeholdet, indgår en særlig aftale med EU, så vi alligevel kan være med på mellemstatsligt grundlag.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke foreligger en ret for Danmark til at få parallelaftaler, når vi måtte ønske det. Med andre ord: Danmark står med hatten i hånden i disse sager.

Kommissionen har klart givet udtryk for, at parallelaftaler er af ekstraordinær karakter, og at det skal være i EU's interesse, hvis der skal indgås parallelaftaler med Danmark. Kommissionen ser naturligvis helst, at Danmark helt opgiver forbeholdet og dermed deltager på lige fod med de andre medlemslande.

Regeringen har hidtil respekteret og vil fortsat respektere de kriterier, som Kommissionen tidligere har opstillet for, at EU kan indgå en parallelaftale med Danmark. Det var også det, justitsministeren gav udtryk for under hendes samråd her i udvalget i maj.

Kommissionens kriterier betyder blandt andet, at der skal være særligt gode argumenter, før vi anmoder om en parallelaftale. Der skal både være væsentlige danske interesser på spil, og det skal være i EU's interesse.

Det har været regeringens opfattelse, at vi ikke ville tage stilling til spørgsmålet om nye parallelaftaler, før vi har de parallelaftaler, der var under forhandling, på plads. Det vil sige aftalerne om Dublin-forordningen og Eurodac-fingeraftrykssystemet samt forkyndelsesforordningen og Bruxelles I-forordningen på justitsministerens område.

På mit område er der som bekendt indgået en parallelaftale om Dublin- og Eurodacforordningerne.

Parallelaftalen betyder, at Danmark deltager i Dublin-forordningen,

der regulerer, hvilket land der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, og Eurodac-fingeraftrykssystemet, der er en database over fingeraftryk for personer, der har søgt asyl i et EU-land.

Parallelaftalen er et godt eksempel på en situation, hvor både Danmark og EU begge har væsentlig interesse i ordningen. På dette område deltog vi i øvrigt allerede i en mellemstatslig konvention – Dublinkonventionen – og det har utvivlsomt spillet ind i Kommissionens beslutning om, at det var hensigtsmæssigt med en parallelaftale.

På justitsministerens område er de to parallelaftaler på civilrettens område netop indgået.

Set i dette lys er tiden altså kommet til at genoverveje spørgsmålet om parallelaftaler, og det har regeringen gjort.

Det er fortsat regeringens holdning, at eventuelle nye danske anmodninger om parallelaftaler bør reserveres til retsakter, hvor der er væsentlige danske interesser på spil, og hvor det samtidig er vurderingen, at også Fællesskabet har interesse i at indgå en parallelaftale med Danmark. Parallelaftalen skal således reserveres til de helt særlige tilfælde og dermed være undtagelsen og ikke hovedreglen.

Regeringen agter således fortsat at respektere de af Kommissionen opstillede kriterier.

Det er ligeledes regeringens opfattelse, at der ikke bør anmodes om parallelaftaler for så vidt angår EU-retsakter, der alene er regelharmoniserende og dermed er uden væsentlige gensidige forpligtelser. For så vidt angår disse retsakter kan Danmark egenhændigt indføre tilsvarende nationale regler, og det er ikke nødvendigt med en parallelaftale.

Som et eksempel kan jeg nævne familiesammenføringsdirektivet. Som bekendt adskiller dette direktiv sig fra de danske regler, blandt andet i forhold til 24-årsreglen.

Men Danmark ville jo rent nationalt kunne ændre udlændingeloven, så den var i overensstemmelse med EU's familiesammenføringsdirektiv, hvis vi – det vil sige et flertal i Folketinget – altså måtte ønske det.

Der er således ikke behov for en parallelaftale for at opnå de samme regler som i EU.

Dette var netop ikke tilfældet med parallelaftalen om Dublin- og Eurodacforordningen. Her ville vi i Danmark ikke nationalt kunne bestemme, at andre lande skulle acceptere at tage asylansøgere tilbage fra Danmark, fordi de først havde søgt asyl i det pågældende land. Det krævede en parallelaftale.

I forbindelse med forberedelsen af dette møde har vi i Integrationsministeriet set nærmere på, om der ud fra de nævnte kriterier kunne være grundlag for at overveje en parallelaftale inden for andre områder.

Det, vi fandt frem til, var, at der for tiden ikke ses at være sager, hvor der ud fra de ovennævnte kriterier synes at være grundlag for at søge nye parallelaftaler.

Dog kan det være interessant at se nærmere på det såkaldte forskerdirektiv. Efter dette direktiv skal forskeren have mulighed for at tage ophold i et andet EU-land end der, hvor han eller hun har fået opholdstilladelse, med henblik på dér at udføre en del af forskningsprojektet.

Danmark kan ikke selv gennemføre sådanne regler, da vi jo ikke kan bestemme, at andre lande skal tage imod forskere, der har fået opholdstilladelse i Danmark.

Om det er realistisk at anmode om en parallelaftale, og om kriterierne for så vidt angår væsentlige interesse for både Danmark og Fællesskabet er opfyldt, vil dog skulle undersøges nærmere.

Jeg vil gerne forsikre udvalget om, at eventuelle beslutninger om nye parallelaftaler om forskerdirektivet eller andre fremtidige retsakter vil blive taget efter tæt dialog med Folketingets Europaudvalg.

Udvalget har tidligere spurgt til muligheden for parallelaftaler om de tre fonde, som Danmark ikke kan deltage i. Det vil sige flygtningefonden, integrationsfonden og tilbagesendelsesfonden.

Vi vil jo være med i grænsefonden, idet der er tale om en Schengenretsakt, og vi er i øvrigt med i alle gældende Schengenregler.

På dette punkt vil jeg gerne fremhæve, at alle fondene nødvendigvis skal ses i sammenhæng med den harmonisering af reglerne på området, der er gennemført.

Fondene er først og fremmest et udtryk for solidaritet og skal blandt andet understøtte landenes implementering af de grundlæggende retsakter på asyl- og indvandringsområdet. Danmark er som bekendt ikke med i de underliggende retsakter, og allerede derfor er der ikke grundlag for at anmode om en parallelaftale om fondene.

Det er min klare vurdering, at Kommissionen i øvrigt ikke vil finde de grundlæggende kriterier for parallelaftaler opfyldt – nemlig at der også foreligger en interesse for Fællesskabet. Jeg kan i øvrigt nærmest høre Kommissionen anføre, at Danmark åbenbart gerne vil have del i EU's midler, men ikke vil være forpligtet af EU's regler.

Helt umiddelbart kunne det være meget fristende at bede om at være med i fondene, men jeg vurderer det ikke som en farbar vej.

Svend Auken takkede for den udmærkede redegørelse. Han bad om, at Europaudvalget fik talepapiret oversendt.

Han kunne ikke rigtig forstå, at den danske regerings holdning til parallelaftaler var så negativ, som den var, og pegede på, at i sin tid blev pa-

rallelaftaler ikke præsenteret som noget, der kun kunne bruges i ekstreme tilfælde, sådan som Kommissionen nu vælger at fortolke det. Han kunne godt forstå, at Kommissionen var bange for, at vi ville bruge parallelaftaler lidt som et a la carte kort, men han så gerne, at Danmark brugte parallelaftaler lidt mere. Det havde han også tidligere opfordret regeringen til at gøre.

Hvis man anvendte den "hop ind" model, som statsministeren talte om, ville Svend Auken gerne vide, hvilke af den række af retsregler, vi står uden for som følge af vort forbehold på det retlige og indre område, vi ville have tilsluttet os, hvis der havde været en "opt in" klausul. Han var klar over, at der kun kunne blive tale om en vurdering baseret på et skøn, men han ville gerne have en skriftlig oversigt over de retsregler.

Formanden gjorde opmærksom på, at talepapiret ville blive optrykt i det referat, der ville blive offentliggjort, da der var tale om et åbent samråd.

Lone Dybkjær tilsluttede sig Svend Aukens opfordring og sagde, at det ville have været rart at have integrationsministerens papir på forhånd. Så havde man kunnet få en bedre drøftelse. Hun pegede på, at regeringen i forbindelse med diskussionen om forfatningstraktaten havde fået en særskilt protokol for Danmark, hvorefter vi kunne erstatte vort forbehold på det retlige og indre område med et nyt forbehold i stil med den britiske model, hvor der var en "opt in" klausul. Derfor var hun interesseret i at få et skriftligt svar på Svend Aukens spørgsmål.

I forbindelse med det, integrationsministeren sagde om indvandringsområdet, hvor hun talte om, at en af forskellene på EU's familiesammenførendirektiv og vore krav var, at der efter direktivet kan stilles et alderskrav på 21 år, mens vi i Danmark har en 24-års regel, spurgte Lone Dybkjær, om de to regler gælder den samme personkreds. Også det ville hun gerne have et skriftligt svar på.

Integrationsministeren sagde med hensyn til muligheden for at få parallelaftaler, at det hele tiden havde været sagt – faktisk af den tidligere justitsminister Frank Jensen – at Danmark her stod med hatten i hånden. Det havde taget megen tid og krævet mange kræfter og tæret på vores goodwill at få de parallelaftaler, vi har fået. Derfor er det selvfølgelig en afvejning, hvor mange parallelaftaler vi skal søge at få.

NOT

Integrationsministeren ville gerne give et skriftligt svar på det, Svend Auken spurgte om, men sagde, at det ikke ville blive så let at udarbejde en sådan oversigt, da der til en vis grad var tale om hypotetiske situationer.

Integrationsministeren sagde til Lone Dybkjær, at hun blot havde nævnt de 21 og de 24 år som eksempel på, at der var forskel på EU's regler og de danske regler. Der er også andre forskelle end den nævnte. Vi kunne i Danmark, hvis vi ville, lave de samme regler med hensyn til indvandring som

i EU. Der var ikke tale om gensidighed, som der var i tilfældet med Eurodac og Dublinkonventionen. Så vidt hun huskede, var det ikke den samme personkreds.

Svend Auken erkendte, at Danmark står med hatten i hånden, når vi beder om et få en parallelaftale, vi har intet retskrav. Men Svend Auken pegede på, at der er masser af tilfælde, hvor Kommissionen udstrækker samarbejdet til lande uden for EU, f.eks. Norge. Derfor forstod han ikke, at Kommissionen ville være så smålig over for Danmark, som dog er medlem.

Han gjorde opmærksom på, at det ikke er et hypotetisk spørgsmål, hvor vi ville gøre brug af en "opt in" klausul, idet vi havde fået en sådan, hvis ikke Holland og Frankrig havde stemt nej til udkastet til forfatningstraktat, og vi havde sagt ja til den. Så ville der foreligge et *acquis communautaire*, og vi skulle afsnit for afsnit have tilkendegivet, om vi ville være omfattet.

Lone Dybkjær sagde, at spørgsmålet var meget relevant i forbindelse med drøftelsen af forfatningstraktaten, og tilføjede, at hun håbede, der ville komme en forfatningstraktat, som var så omfattende, at vi skulle have en folkeafstemning om den i Danmark.

Hun var fuldstændig klar over, at vi i Danmark kunne lave de samme regler for indvandring, som man havde i EU, men mente, integrationsministerens omtale af de 21 og de 24 år var manipulatorisk, når der ikke var tale om den samme personkreds.

Elisabeth Arnold bad integrationsministeren bekræfte, at ingen andre EU-lande stiller krav til egne statsborgere, som søger familiesammenføring.

Integrationsministeren gentog, at de 21 og de 24 år blot var nævnt som et eksempel på forskellene, og hun havde ingen intention om at manipulere.

Vi har ikke en "opt in" klausul endnu, så vi har ikke taget stilling til de rejste spørgsmål konkret, men integrationsministeren var enig i, at det er meget spændende spørgsmål.

NOT

Integrationsministeren svarede Elisabeth Arnold, at hun på stående fod ikke var bekendt med, at der var andre EU-lande, der stillede krav til egne statsborgere, der ville have familiesammenføring, men hun vidste, at den norske regering havde nogle overvejelser i den retning. Hun ville undersøge spørgsmålet og komme med et skriftligt svar.

Lone Dybkjær pegede på, at regeringen har ønsket et "opt in" forbehold. Så må regeringen også have overvejet, hvor den ville bruge det til.

Hun ville gerne have et skriftligt svar på, hvilke krav andre lande stiller for familiesammenføring for egne statsborgere – bortset fra at man skal have nået den giftefærdige alder.

NOT

Integrationsministeren sagde, at der var stor forskel på reglerne, men

hun ville sende et notat.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 2783 (uddannelse, ungdom og kultur) den 16. februar 2007

Undervisningsministeren: Det er en kort dagsorden for rådsmødet med to punkter på henholdsvis uddannelsesområdet og ungdomsområdet. Jeg nævner alle punkter med henblik på en orientering.

1. Bidrag fra Rådet (uddannelsesområdet) til forårstopmødet i Det Europæiske Råd

- Nøglebudskaber til forårstopmødet i Det Europæiske Råd

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Det første punkt under uddannelsesområdet er vedtagelsen af nogle nøglebudskaber til Det Europæiske Råds forårstopmøde.

Som bekendt gør man her årligt status over Lissabonstrategien.

Hvad angår bidrag til forårstopmødet, så fremgår det af Kommissionens fremskridtsrapport, at der nu bliver leveret resultater.

Der er udarbejdet en ganske positiv landerapport for Danmark. Hvad angår beskrivelsen af uddannelsesområdet, så har vi grund til at være tilfredse.

Både velfærdsaftalen og globaliseringspakken tillægges stor betydning for kvalitetsforbedringer i uddannelsessystemet. Der peges bl.a. på, at der sker en styrkelse af den grundlæggende uddannelse og erhvervsuddannelserne. Desuden er der etableret et grundlag for en stigning i gennemførelsesprocenterne inden for både erhvervsuddannelserne og de videregående uddannelser. Konkret peges der på en række initiativer, der er taget, herunder anvendelse af flere test, en forbedret læreruddannelse og handlingsplanen for forbedring af læsefærdigheder.

I bidraget til forårstopmødet henvises der mere generelt til den betydning, som uddannelse har for både vækst og beskæftigelse og for social samhørighed.

Jeg vil støtte formandskabets udkast til nøglebudskaber.

2. Efter 2010 – udvikling af arbejdsprogrammet ”Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010”

- Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Undervisningsministeren: Derudover skal vi begynde diskussionen om de

uddannelsesmæssige prioriteter efter 2010. Jeg vil her nævne, at vi skal fortsætte det vigtige arbejde på erhvervsuddannelsesområdet. Vi skal gøre disse mere attraktive, styrke kvaliteten, forbedre gennemførelsesprocenterne – og også gerne styrke mobiliteten og den gensidige anerkendelse.

Jeg mener også, at vi skal arbejde for bedre rammer for talentudvikling. De kvikkeste hoveder har brug for større udfordringer. Og samfundet har brug for talenterne. Det europæiske samarbejde er en oplagt ramme, der kan bidrage til udvikling af denne dimension. Som eksempel på det kan jeg nævne, at forleden var jeg selv med til at uddele præmier til landets bedste naturlærere. Det var opløftende at se de spændende projekter. Vinderne skal med til ”Science on Stage” i Grenoble den 2.-6. april, hvor de 300 bedste lærere fra alle europæiske lande skal deltage. Og det er såmænd finansieret af EU. Et rigtig godt eksempel på den praktiske værdi af EU-samarbejdet.

Jeg vil også nævne initiativer i forhold til iværksætteruddannelse. Der kan vi gøre mere – og gøre det bedre. Der er endvidere et behov for at styrke ledelseskulturen i vores uddannelsessystem. Der vil jeg gerne lære af andre landes erfaringer. Vi må også fortsat arbejde med gennemsigtighed og gensidig anerkendelse. Dette er vigtigt, da det for et lille land er af uvurderlig betydning, at vores uddannelsesinstitutioner er attraktive samarbejdspartnere. Samarbejdet skal ikke besværliggøres af bureaukratiske barrierer.

Der er således nok at tage fat på, og jeg ser frem til en spændende diskussion.

Svend Auken syntes, det lød meget fornuftigt, hvad undervisningsministeren havde tænkt sig at sige. Han mente, en vis selvkritik engang imellem også kunne være på sin plads, og pegede på, at andelen af unge, der ikke får en erhvervsuddannelse i Danmark, desværre er stigende. Det ville han være glad for, om undervisningsministeren også nævnte.

Undervisningsministeren var enig i, at selvkritik er godt, og sagde, at man ingenting lærer, hvis man blot møder op og siger, at det hele er perfekt i Danmark. Selv om vi ligger godt, kan vi gøre det bedre. Han erkendte, at frafaldet er stigende, men strengt taget er den andel, som får en uddannelse, faktisk stigende ifølge de seneste tal.

Svend Auken betegnede dette svar som interessant, idet han havde hæftet sig ved, at andelen af unge, der ikke fik en erhvervsuddannelse, var steget fra 20 pct. til 25 pct., men tallet var åbenbart faldet igen.

Undervisningsministeren bekræftede dette, hvilket ville fremgå af de tal, der snarest ville blive offentliggjort på Undervisningsministeriets hjemmeside. Han tilføjede, at andelen af unge med anden etnisk baggrund end dansk, som fik en praktikplads, var steget. Så der var lyspunkter.

3. Bidrag fra Rådet (ungdomsområdet) til forårstopmødet i Det Europæiske Råd om implementering af Den Europæiske Ungdomspagt

- Nøglebudskaber til forårstopmødet i Det Europæiske Råd

KOM (2006) 0816

Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Undervisningsministeren: På ungdomsområdet skal der også udarbejdes et bidrag til forårstopmødet. Fokus er her på implementeringen af den såkaldte Ungdomspagt, som blev vedtaget på fransk initiativ efter balladen i Paris i foråret 2005. Ungdomspagten drejer sig om en forstærket indsats for de unge, herunder ikke mindst de såkaldt svage unge. Det vil sige en indsats både uddannelsesmæssigt, beskæftigelsesmæssigt og socialt.

4. Refleksions papir om de fremtidige perspektiver for europæisk ungdomspolitik

- Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2783 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Undervisningsministeren: Vi skal også diskutere principper og prioriteter for de kommende års ungdomspolitik på fællesskabsniveau.

For så vidt angår Ungdomspagten er hovedbudskabet en bedre social og erhvervsmæssig integration af de unge i samfundslivet. Det har Tyskland sat som overskrift for de næste 18 måneders indsats sammen med de to kommende formandskabslande Portugal og Slovenien. Og det kan jeg tilslutte mig.

Jeg tror, at langt de fleste lande er opmærksomme på, at uddannelsespolitikken skal gå hånd i hånd med beskæftigelsespolitikken, socialpolitikken og integrationspolitikken, for at vi kan få de unge bedre integreret i bredeste forstand. Det kræver en ”struktureret dialog” med de unge. Det mener jeg også, at vi er rimeligt gode til herhjemme.

Vægten lægges også på brugen af lokale og regionale strategier. Det betyder en dialog med de nye danske kommuner om indsatsen for de unge efter kommunalreformen. De unge må ikke blive glemt i de nye kommuners arbejde. Det tror jeg nu heller ikke er tilfældet.

Jeg kan derfor tilslutte mig det tyske formandskabs forslag til nøglebudskaber til forårstopmødet også på ungdomsområdet.

Gennemførelsen skal som hidtil ske inden for implementering af Lisabon-processens målsætninger. Den danner en god ramme for strategierne også på ungdomsområdet. Vi behøver derfor ikke at skulle udvikle nye bureaukratiske procedurer af den grund. Det gavner hverken os eller de unge

sely.

I diskussionen af de fremtidige prioriteter inden for det ungdomspolitiske samarbejde i Europa har jeg allerede nævnt det overordnede mål: Bedre integration af de unge i samfundslivet i bredeste forstand.

Midlerne hertil er at styrke vores indsatsområder og sørge for en udveksling af gode erfaringer på både nationalt og europæisk plan. Medlemslandene er forskellige også på ungdomsområdet. Vi vil givet have nytte af at diskutere problemer og udveksle forslag til løsninger med hinanden – og med de unge. Ungdomsparlamentet, der løb af stabelen her i Folketinget i mandags, er her et godt dansk eksempel. Og et godt europæisk eksempel er det alternative ungdomstopmøde i marts måned i Rom i anledning af 50-året for underskrivelsen af Romtraktaten.

Jeg ser derfor frem til diskussionen med mine ministerkolleger næste fredag.

FO Punkt 7. Rådsmøde nr. 2785 (miljøministre) den 20. februar 2007

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om rådsmødet den 20. februar 2007, som blev sendt til udvalget den 1. februar 2007.

Tre dagsordenspunkter forelægges til forhandlingsoplæg:

- Rådskonklusioner om klimaændring.
- Forslag til Rådets afgørelse om det midlertidige forbud mod brug og salg i Ungarn af genetisk modificeret majs, den såkaldte MON 810.
- Forslag til Rådets beslutning om markedsføring af en genetisk modificeret blå nellike.

De øvrige dagsordenspunkter for rådsmødet forelægges til orientering.

FO 1. Udkast til Rådets konklusioner vedrørende Klimaændring - Rådskonklusioner

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)

Miljøministeren: Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner som input til Det Europæiske Råds forårstopmøde, blandt andet reflekterende Kommissionens meddelelse: "Begrænsning af den globale opvarmning til 2 grader Celsius – vejen frem for 2020 og derefter". Punktet forelægges som sagt til forhandlingsoplæg, da konklusionerne indeholder politiske forpligtelser, som vil have betydelige omkostninger for Danmark, og som vil være afgørende vigtige for Danmarks og EU's videre klimaindsats.

FO Regeringen kan generelt støtte formandskabets udkast til konklusioner.

Regeringen lægger stor vægt på, at EU viser lederskab og på Det Europæiske Råds forårstopmøde til marts melder sine visioner klart ud, således at der målrettet kan arbejdes for en mulig global enighed om en post-2012 aftale i 2009, hvor Danmark har tilbudt sig som vært for en international klimakonference.

Regeringen anbefaler en reduktion på 30 pct. af CO₂ i EU i 2020 i forhold til 1990

Da EU's emissioner kun udgør ca. 14 pct. af de globale emissioner, vil EU ikke alene kunne sikre en opnåelse af EU's 2 graders målsætning. Regeringen lægger derfor vægt på, at EU aktivt arbejder for, at der indgås en ambitiøs global aftale, hvor de industrialiserede lande påtager sig en forpligtelse, som er sammenlignelig med EU's, og hvor de mest industrialiserede udvik-

lingslande også påtager sig en passende indsats. Kun derved vil vi være i stand til at holde os inden for 2 graders målsætningen.

EU's udspil skal således bruges til at lægge et maksimalt pres på lande som USA, Kina, Indien, Argentina med flere for at få dem til at forpligte sig til deres respektive bidrag i arbejdet mod klimaforandringer. Det er der brug for. Jeg synes også, der i stigende grad er tegn på lydhørhed over for det i USA og andre steder. Vi så det med Stern-rapporten, og vi så det med IPCC's 4. vurderingsrapport. Der er en lang række ting på vej i den internationale debat. Jeg så i den internationale presse, at Kinas ansvarlige blev spurgt, om Kina ville sætte sig bestemte mål. Det sagde han ikke nej til, men sagde, at det nok ville afhænge af, hvad de industrialiserede lande gjorde. Så der er en bevægelse på vej. En ambitiøs udmelding fra Det Europæiske Råd vil udgøre en stærk platform for de internationale forhandlinger i de kommende år.

Regeringen lægger derudover vægt på, at der etableres den nødvendige sammenhæng mellem mål og midler. Regeringen arbejder for, at der træffes de nødvendige beslutninger om de virkemidler, som er nødvendige for at kunne leve op til målsætningen.

EU bør således ikke blot melde ud om et 30 pct. mål, men bør samtidig vise resten af verden, at EU ikke bare vil sidde og vente på en global aftale, men allerede nu går i gang med at vedtage de virkemidler, som skal til for at nå 30 pct. reduktionsmålet.

Kommissionens forslag til styrket energipolitik, som blandt andet indeholder ambitiøse målsætninger på vedvarende energi og energieffektivisering – hvad udvalget har været inde på i dag – er et første stort skridt i den retning og vil efter Kommissionens beregninger føre til en 20 pct. reduktion af drivhusgasemissionerne i 2020.

Kommissionens forslag til inklusion af luftfart i kvotesystemet vil også bidrage hertil. Ligeledes har vi fortsat forventning til, at Kommissionen snart vil komme med et forslag om krav til bilers CO₂-udledninger. Jeg skal komme tilbage til, at jeg ikke synes, det er ambitiøst nok. Og vi har en kommende revision af kvotesystemet undervejs, som forventeligt vil effektivisere og udvide systemet, med deraf følgende yderligere reduktioner.

Det er vigtigt, at EU fortsætter udviklingen af et effektivt fungerende kvotehandelssystem og EU-eksterne markedsbaserede mekanismer for CO₂-reduktioner, der kan sikre, at reduktioner sker dér, hvor omkostningerne er lavest. Det er derfor relevant med en fortsat udbygning af EU's kvotehandelssystem med andre sektorer og gasarter, udbygning og forbedring af muligheder for at købe kreditter uden for EU samt kobling af systemet til eventuelle andre handelssystemer uden for EU efter 2012, naturligvis under hensynstagen til sikring af systemets miljømæssige integritet og omkostningseffektivi-

tet.

Kommissionens energi- og klimapakke er efter regeringens opfattelse et godt grundlag for at træffe de nødvendige beslutninger om de virkemidler, som skal til for at nå EU's foreslåede målsætning. Og det er et meget væsentligt signal til omverdenen, at EU viser vilje til at træffe de nødvendige beslutninger.

Omkostningerne for Danmark ved en videre ambitiøs indsats for reduktion af drivhusgasser er i høj grad betinget af, hvordan en fremtidig byrdefordeling i EU vil se ud. Regeringen finder det afgørende, at der etableres en mere balanceret fordeling, end det for nuværende er tilfældet. Det er ganske enkelt nødvendigt, at flere EU-medlemslande påtager sig en større andel af den samlede byrde for EU. Det er regeringens forventning, at forhandlingerne om en byrdefordeling først vil finde sted efter forårstopmødet. Det er i alt fald regeringens hensigt at medvirke til, at en forventelig stor diskussion om dette emne ikke blokerer for en ambitiøs EU-udmelding fra det Europæiske Råd til marts. Det signal, der skal komme, skal ikke forsinkes. Det skal komme nu, og det skal være stærkt.

Svend Auken kunne tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg og var godt tilfreds med, at det var en 30 pct. reduktion af udslippet i 2020, der var målet. Han gik derfor ud fra, at vi tog afstand fra Kommissionens forslag om en 20 pct. reduktion.

Han var helt enig med miljøministeren i, at vi skal arbejde internationalt får at få en effektivt virkende aftale, og vi skal også have de nye lande med. Det får vi først og fremmest ved selv at være mere effektive.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at der ikke er tale om en reduktion af de faktiske udledninger. Hvis vi tager EU som helhed, har der de sidste 5 år været en tendens til stigning i klimagasudledningerne. Industrilandene står for 75 pct. af udledningerne af klimagasser, og på den baggrund er det selvfølgelig problematisk, at vi endnu ikke har knækket den kurve.

Det kan være godt nok med de fleksible mekanismer, men de er kun supplerende. Danmark har i hvert fald tidligere ment, at målsætningen skulle tages alvorligt.

Svend Auken nævnte, at Europaudvalget under et tidligere dagsordenspunkt havde haft et samråd med udenrigsministeren, som var enig med udvalget i, at når vi når til den næste runde i WTO, kommer man ikke uden om klima og miljø. Det er selvfølgelig ikke acceptabelt, at nogle lande skal lave meget store reduktioner og påtage sig en række forpligtelser, mens andre kører på frihjul.

Eyvind Vesselbo erklærede sig enig i alt det, miljøministeren havde sagt. Han var meget glad for, at målsætningen skulle være på 30 pct.

Han var enig med Svend Auken og udenrigsministeren i, at klima og energi bør komme ind i næste runde af WTO-forhandlingerne.

Miljøministeren takkede for tilslutningen til regeringens forhandlingsoplæg.

I anledning af Svend Aukens bemærkninger om, at de faktiske udledningen var steget i løbet af de seneste 5 år, nævnte miljøministeren, at på klimakonferencen i 2005 fremlagde Kommissionen nogle grafer, der viste, hvordan kurven rent faktisk ville begynde at knække for EU, når man regnede frem til 2008, hvorimod udledningerne steg i USA. Hun mente, det ville blive endnu bedre med de nye nationale allokeringssplaner. Kommissionen har sendt 9 af 10 planer retur, idet man mener, regeringerne giver for mange kvoter til virksomhederne. Hun mente, at med de justeringer, der nu kom, ville man nå målet i 2008. Men der er naturligvis stadig væk en stor udfordring for Europa.

Miljøministeren var enig i, at de fleksible mekanismer stadig væk kun skulle være et supplement.

NOT

I anledning af Svend Aukens og Eyvind Vesselbos bemærkninger om næste runde af WTO-forhandlingerne gjorde miljøministeren opmærksom på, at men på det kommende møde skulle drøfte FN's miljømålsætning, og at et hovedtema fra dansk side ville blive globaliseringen. Hun tilføjede, at hun havde siddet i et klimapanel med Pascal Lamy i mandags, og at slutdokumentet var præget af vore synspunkter. Bl.a. er det slået fast, at man sammen med WTO i næste runde skal formulere nogle kriterier for virksomheder, der flytter ud, en "code of conduct", hvor man får internaliseret miljøomkostningerne. Lamy havde på tomandshånd givet tilsagn om, at WTO meget gerne ville arbejde sammen med FN om at fremme denne dagsorden. Men realiteten er, at klima og energi ikke er det, der flyder særlig meget i verdenshandelsorganisationen, som har sagt, at det først skal diskuteres i 2009. Hun ville sørge for, at slutdokumentet blev oversendt til Europaudvalget, idet hun mente, der var en lang række håndtag i det, som vi kunne vende tilbage til næste år.

Formanden oplyste ved forhandlingens afslutning, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten sagde nej til forhandlingsoplægget.

2. Input til det Europæiske Råds forårstopmøde - Rådskonklusioner

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)

Miljøministeren: Punktet forelægges som sagt til orientering.

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner som Miljørådets input til stats- og regeringsledernes forårstopmøde den 8.-9. marts.

Regeringen kan generelt støtte formandskabets udkast til konklusioner.

Konklusionerne berører 4 emneområder:

For det første eco-innovation – eller det vi i Danmark har valgt at kalde miljøeffektive teknologier. De tanker, der gøres omkring samspil og synergi mellem vækst, beskæftigelse og miljøbeskyttelse, er regeringen meget enige i, og de modsvarer vores indsats for fremme af miljøeffektive teknologier, som udover det primære formål – nemlig miljøbeskyttelse – også rummer muligheder for bidrag til økonomisk vækst gennem blandt andet eksport til et hastigt voksende verdensmarked.

Regeringen finder det derfor naturligt at styrke og målrette en indsats for at gøre EU til en frontløber på miljøeffektive teknologier og at gøre EU til den mest energi- og ressourceeffektive region i verden.

Særligt finder vi det vigtigt, at Kommissionen sørger for, at EU's miljølovgivning – herunder også de miljømæssige krav, der er indeholdt i f.eks. landbrugs- og transportlovgivning – i størst muligt omfang rummer incitament til udvikling af og brug af miljøeffektive teknologier.

Det andet emne, som konklusionerne berører, er klimaforandringer. Det vil jeg ikke sige noget om. Der er for så vidt bare tale om en direkte kopi af teksten fra klimakonklusionerne, som jeg redegjorde for under dagsordens punkt 1.

Det tredje punkt, som konklusionerne berører, er Kommissionens forslag til en styrket energipolitik i EU. Transportministeren har forelagt regeringens forhandlingsoplæg på dette punkt. Parallelt med Energirådets behandling af Kommissionens energipakke har formandskabet lagt op til, at Miljørådet giver sin støtte til særligt energieffektivisering, vedvarende energi og teknologiudvikling. Det vil også være afspejlet i vores konklusioner.

Kommissionens udspil på vedvarende energi og energieffektivisering ligger på linje med det danske EU-indspil fra efteråret 2006, så regeringen vil naturligvis støtte en ambitiøs EU-udmelding svarende hertil.

For så vidt angår biobrændstof, som også er berørt i konklusionerne, er regeringens holdning, at det kun er ved hjælp af 2. generationsteknologier, vi vil være i stand til på en bæredygtig og konkurrencedygtig måde at opfylde et ambitiøst måltal. Regeringen finder det derfor umiddelbart hensigtsmæssigt at vedtage et mål, som er betinget af teknologiudviklingen. Som udmeldt i det nationale energiudspil kan vi støtte en målsætning på 10 pct. biobrændstof i 2020. Dette tegner også til at være den løsning, som der kan opnås enighed om i Rådet.

For så vidt angår CCS – som betyder rensning af røggas for CO₂ og lagring af dette i undergrunden – så er regeringens holdning, at vi kan støtte

en videre udvikling af denne teknologi. Måske er vores forventninger til teknologiens mulige fremtidige betydning langt mindre optimistisk, end det er tilfældet i andre lande og i Kommissionen. Men vi synes, det er væsentligt, at vi får undersøgt de tekniske, juridiske og miljømæssige spørgsmål ved teknologien, som jo endnu kun fungerer på tegnebordet.

Det fjerde og sidste emne, som konklusionerne berører, er spørgsmålet om bedre regulering på miljøområdet, idet forårstopmødet forventes at drøfte, hvordan EU kan udmønte den vedtagne målsætning om at reducere de administrative byrder med 25 pct. Regeringen støtter denne indsats, men må dog tilføje, at vi finder, at det ikke må indebære, at niveauet for miljø-, sundheds- og forbrugerbeskyttelse sænkes. Det er meget fint at have sådan et 25 pct.s reduktionsmål, men der er altså en række ting, der trækker i den anden retning.

Svend Auken mindede om, at Socialdemokraternes råd til regeringen havde været, at vi med hensyn til biobrændstof ikke ønsker bindende målsætninger, men til gengæld slår meget hårdt på certificering fra vugge til grav af energiforbruget, på biodiversitet og på forbedring af de miljømæssige forhold i tredjeverdenslandene.

Han forstod, at regeringen er imod 1. generationsteknologier, men at et af de væsentligste formål er at bane vejen for en bæredygtig udvikling. Det syntes han var en god formulering.

Når det drejer sig om CCS, har det været en vigtig pointe for Socialdemokraterne, at vi går ud fra, at det er virksomhederne, der skal finansiere det, og vi lægger vægt på, at man skal bruge nye termiske anlæg til det, så snart det er muligt.

I forbindelse med oplægget til Det Europæiske Råds møde ville Svend Auken gerne have placeret miljø og energi endnu højere, idet han pegede på, at de to ting hører sammen med Lissabonstrategien om beskæftigelse.

Med hensyn til udstødningen fra bilerne henviste Svend Auken til, at man havde fået transport- og energiministeren til at sige, at det langsigtede mål måtte være at komme under 100 g/km, når vi taler om 2020. Det syntes han var en stærk formulering og pegede på, at vi allerede i dag kan lave det rent teknisk.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig enig i forslaget om certificering og i, at vi skal satse på 2. generationsteknologi, selv om hun var klar over, at Kommissionen ser anderledes på 2. generationsteknologi, end vi gør.

Med hensyn til udstødningen fra bilerne mente hun, miljøministeren skulle give den hele armen, og betegnede det som skandaløst, at den europæiske bilindustri er så længe om at omstille sig, hvilket i øvrigt vil være til stor ulempe for den selv.

Hun nævnte det forslag, der havde været fremme om, at man skulle tillade nogle store biler at udlede mere, men så skulle salgsprisen være højere, så der var et negativt incitament til at producere så forurenende biler.

Eyvind Vesselbo mente, CCS var et af de store områder, som der skal sættes fokus på, men netop på den måde som miljøministeren skitserede. Det skal ikke være på bekostning af den vedvarende energi, som transport- og energiministerens også havde fremhævet.

Miljøministeren gjorde opmærksom på, at hun ikke havde sagt noget om 1. generationsteknologi, men havde sagt, at det er regeringens holdning, at det kun er ved hjælp af 2. generationsteknologier, at vi vil være i stand til på en bæredygtig og konkurrencedygtig måde at opfylde et ambitiøst måltal. Hun nævnte, at prisen på majs er tredoblet i Mexico på grund af anvendelsen til biobrændstof. Det er afgørende, at vi sætter mål, men det skal ske på en bæredygtig måde og ikke for at give nogle mulighed for at få yderligere landbrugsstøtte.

Miljøministeren erklærede sig enig i det, Svend Auken sagde om CCS og de nye termiske anlæg. Virksomhederne skal betale de store projekter.

Hun var enig med Eyvind Vesselbo i, at det ikke må gå ud over vedvarende energi.

Med hensyn til bilerne sagde miljøministeren, at dybest set er det dumt tænkt af den europæiske bilindustri, idet den risikerer at tabe markedsandele til Kina og Japan og Californien.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om medregning af luftfart i EU kvotehandelsystemet

- Politisk drøftelse

KOM (2006) 0818

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Det er positivt, at Kommissionen nu har fremlagt et forslag. Jeg har sammen med andre EU-miljøministre længe opfordret Kommissionen til, at vi får gjort noget ved luftfartens CO₂-emissioner.

Vi synes overordnet set, at Kommissionens forslag er en god og omkostningseffektiv begyndelse på en regulering af luftfartens emissioner. Med et kvotesystem gives selskaberne en tilskyndelse til miljøvenlig adfærd, så det kan svare sig at tænke miljø og klima ind i den daglige drift og ved køb af nye fly og udvikling af nye fly.

Med dette forslag sikres det også, at luftfarten behandles lige på tværs af landegrænser i EU.

Der er altså nogle punkter, hvor jeg mener, forslaget kan forbedres:

Forslaget lægger op til en etårig opstartsfasen, hvor kun EU-fly vil være omfattet. Først herefter vil alle fly, der lander i og letter fra EU-lufthavne, være omfattet. Selv om jeg generelt støtter, at EU går foran i miljøspørgsmål, ser jeg ingen begrundelse for, at ikke alle flyruter omfattes fra starten – altså hvis flyene kommer fra eller lander i et EU-land.

Ifølge forslaget vil der i begyndelsen først og fremmest være tale om tildeling af gratis kvoter til flyselskaberne. Der vil kun blive tale om bortauktionering i et omfang, der svarer til det, der i dag bortauktioneres på det øvrige kvoteområde. Det siger sig selv, at hvis der på længere sigt skal opnås reelle miljøgevinster, skal flyselskaberne på sigt købe en større del af kvoterne.

Der er grund til at se nærmere på, om man skal gøre forskel på transport af gods og transport af passagerer. Man kan f.eks. godt problematisere, om det ud fra et miljømæssigt synspunkt er acceptabelt, at man ved tildeling af gratis CO₂-kvoter støtter transport af frisk laks med fly fra Japan, når der er mere miljørigtige transportformer. Der bør findes et system, der tager bedre hensyn til bæredygtighed.

Herudover skal man være opmærksom på, at CO₂-emissioner kun udgør en del af luftfartens klimabelastning. Også NO_x, partikler og vanddamp, der udledes i store højder, har stor betydning for klimaet. Jeg mener derfor, at forslaget bør følges op med en indsats på disse områder. Men det har vi jo mulighed for at spille ud med.

Svend Auken gav miljøministeren fuldstændig ret i, at det i forbindelse med luftfarten ikke kun er klimagasser, der er problemet, og at det forhold, at udslippet sker højt oppe i luften, giver særlige problemer. Han ville gerne vide, om det var rigtigt, at en gennemførelse af Kommissionens forslag kun vil føre til, at prisen på en chartertur stiger med nogle få kroner. Det er ikke nok til at afstedkomme en adfærdsregulering.

Anne Grete Holmsgaard gav ikke ret meget for det kvotedirektiv, der var fremlagt, og betegnede det som afgørende, at vi får fulde brændstofafgifter også for flytrafikken. Hvordan ser miljøministeren på mulighederne herfor? Anne Grete Holmsgaard pointerede, at det ikke hjælper noget, når man deler gratis kvoter ud til flyselskaberne.

Miljøministeren bekræftede det, Svend Auken sagde om, at prisen for en charterflyvning kun ville stige nogle få kroner efter det foreliggende forslag, måske 40 kroner pr. billet. Derfor skal man ikke tro, at økonomiske incitamentter kan klare problemet. Hovedfokus skal være på kvotesystemet, så flyselskaberne får et incitament til at omstille sig til nyere og mindre forurenende teknologi. Det er det, der batter noget.

Miljøministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at der formentlig

kommer et forslag til efteråret om revision af kvotedirektivet, og noget af det, vi vil spille ud med, er, at der må være en mere ensartet form for auktionering.

Hun gjorde opmærksom på, at afgifter på flybrændstof er et internationalt anliggende, hvis det virkelig skal batte noget.

4. Kommissionens temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider

- Rådskonklusioner

KOM (2006) 0372

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Udvalgsmødereferat (05) side 1836 (seneste behandling i EEU 15/9-06)

Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)

Miljøministeren: Det tyske formandskab havde i første omgang fremlagt et udkast til rådskonklusioner, som især havde fokus på landbrugets konkurrenceevne og lagde vægt på, at udmøntningen af temastrategien ikke bør give anledning til unødige omkostninger eller administrative byrder.

Men efter en ihærdig indsats fra Danmark og en række andre medlemslande har formandskabet revideret udkastet, og i den nyeste version fremsætter Rådet klare anbefalinger til Fællesskabet om at fastsætte regler for at nedsætte risikoen ved pesticidanvendelse for menneskers sundhed og miljøet. Foruden dette helt afgørende punkt lægger jeg vægt på, at Rådet støtter fremme af dyrkningssystemer, hvor anvendelsen af pesticider reduceres mest muligt. Endelig mener jeg, at rammedirektivet for bæredygtig anvendelse af pesticider klart bør sigte efter en reduktion af pesticidforbruget.

Svend Auken sagde, at med hensyn til pesticider er Socialdemokraterne glade for, at der bliver sagt, at vi ønsker reduktionsmål sat ind, selv om der også skal være kvoter. Han tilføjede, at Europaudvalget havde hørt fra kollegerne i Europa-Parlamentet ved mødet med dem tidligere på dagen, at der var en chance for, at man i Europa-Parlamentet kan undgå en zoneopdeling for så vidt angår forslaget til forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Har miljøministeren tilsvarende gode nyheder fra Rådets behandling?

Miljøministeren havde også holdt møde med europaparlamentarikerne om, hvordan man bedst muligt kunne sikre de danske drikkevandsinteresser og grundvandet og kunne sige nej, uanset om der kommer en gensidig anerkendelsesordning, men miljøministeren tilføjede, at der måske slet ikke bliver en sådan, og derfor skal vi overveje, hvornår vi skal gå ind i sagen.

FO 5. Kommissionens forslag til afgørelse om det midlertidige forbud mod brug og salg i Ungarn af genetisk modificeret majs (Zea mays L. linje MON 810), som udtrykker BtcrvIA(b) genen, i henhold til udsætningsdirektivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF

- Vedtagelse

KOM (2006) 0713

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Alm. del (05) – bilag 410 (grundnotat af 12/9-06)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Denne sag om Ungarns anvendelse af sikkerhedsklausulen i udsætningsdirektivet svarer på flere punkter til den tilsvarende sag om Østrig, som jeg forelagde til orientering her i udvalget forud for rådsmødet i december.

Der er tale om, at en medlemsstat har betænkeligheder ved brug og salg af en genetisk modificeret majslinje og derfor har anvendt direktivets sikkerhedsklausul til at gennemføre et midlertidigt forbud.

Da sagen om Østrig blev behandlet i Rådet i december, var der kvalificeret flertal for at afvise Kommissionens forslag. Begrundelsen var dels, at den pågældende majslinje MON810 i sin tid blev godkendt efter det gamle udsætningsdirektiv, som siden er erstattet af det nye udsætningsdirektiv, som indeholder harmoniserede kriterier for miljørisikovurdering. Det var således også Rådets opfattelse, at forskellige landbrugsstrukturer og regionale økologiske karakteristika i højere grad skulle tages i betragtning i forbindelse med risikovurderingen.

I denne sag fra Ungarn er der tale om samme majslinje som i tilfældet med Østrig, MON810. Det er derfor min opfattelse, at Ungarn med rimelighed kan påberåbe sig samme behov for, at de forskellige landbrugsstrukturer og regionale økologiske karakteristika i højere grad inddrages i miljørisikovurderingen.

FO Jeg er derfor indstillet på at stemme imod Kommissionens forslag og altså støtte Ungarn.

Svend Auken kunne tilslutte sig forhandlingsoplægget og var enig i de argumenter, miljøministeren havde fremført.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig ligeledes enig med miljøministeren.

FO 6. Kommissionens forslag til Rådets beslutning om markedsføring i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af en nellike (*Dianthus caryophyllus* L., linie 123.2.38), der er genetisk modificeret med henblik på farveændring

- Vedtagelse

KOM (2006) 0758

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Alm. del (042) – bilag 127 (grundnotat af 9/5-05)

Rådsmøde 2785 – bilag 2 (udtalelse fra MPU af 8/2-07)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

I november 2005 blev udvalget skriftligt orienteret om, at Danmark i forbindelse med et møde i forskriftskomiteen for udsætningsdirektivet ville stemme for Kommissionens forslag om denne ansøgning. Forud herfor havde vi haft en begrundet indvending mod ansøgningen, som nu var besvaret positivt.

Ansøgningen omhandler en nellike, der har indsat gener, der ændrer på farven, og gener, der giver tolerance over for bestemte ukrudtsmidler. De skal understreges, at nelliken kun søges godkendt til import og videresalg som afskårne blomster – altså som døde blomster – og ikke til dyrkning eller opformering. Der er altså tale om markedsføring af blå nelliker, som er produceret andetsteds.

Der har været en diskussion om samfundsnytten i forbindelse med en genmodificeret nellike. Vi kan nok blive enige om, at blå nelliker ligger lidt i periferien. Men jeg må erkende, at reglerne i udsætningsdirektivet ikke giver mulighed for at inddrage sådanne betragtninger, når vi skal sige ja eller nej til forslaget.

Da alle de danske eksperter, der har vurderet sagen, har konkluderet, at der ikke er risici for miljø og sundhed, og da der ikke er formelle fejl, der kan begrunde et nej til ansøgningen, har ansøgeren et retskrav på en godkendelse.

Jeg skal måske lige nævne – bare til almindelig orientering – med hensyn til det samfundsmæssige, som nogle af partierne her har snakket om, at der samme dag, som vi holder møde, skal være en konference i Bruxelles om samfundsmæssig anvendelse af genteknologien.

FO Regeringen vil på baggrund af det nævnte – i overensstemmelse med Danmarks holdning i komiteen – tilslutte mig Kommissionens forslag i Rådet.

Svend Auken betegnede det som latterligt, at man skulle sige ja til, at en blå nellike kan markedsføres, men kunne dog acceptere regeringens for-

handlingsoplæg. Når man gør det, er det fordi der desværre ikke er nogen bestemmelse om, at der skal være en nytteværdi.

Han syntes, det var en fremragende idé med den konference, miljøministeren havde omtalt. Han foreslog, at man tog spørgsmålet om tørken i det sydlige Afrika op, idet der var ved at udvikle sig en katastrofe med kraftige vintermonsuner og en lang periode med mangel på vand. Det vil være en katastrofe for nogle lande, som skal fordoble deres fødevareproduktion. Man måtte forske i afgrøder, der kunne klare sig med meget lidt vand eller opmagasinere vandet.

Anne Grete Holmsgaard syntes ligesom Svend Auken, at forslaget var latterligt, og selv om hun var klar over, at vi egentlig ikke kunne modsætte os det, ville hun udvise civil ulydighed og gå imod forhandlingsoplægget. Selv om produktionen foregår i et tredjeland, mente hun stadig væk, man må tage hensyn til nyttevirkningen. Hun fandt blå nelliker overflødige og grimme.

Eyvind Vesselbo så på sagen ligesom Svend Auken og Anne Grete Holmsgaard og spurgte, om der ikke var en eller anden måde, vi kunne sige nej på. Hvis ikke måtte vi jo sige ja, men miljøministeren måtte i hvert fald udtrykke en eller anden form for ubehag ved, at man skulle bruge kræfter på at behandle sådanne sager. Det virkede som unødigt trætte.

Miljøministeren var enig i det, der var sagt, men sagde, at miljøministrene havde prøvet, om der ikke var en mulighed for at sige nej, men de kunne ikke finde nogen, sådan som regelsættet var udformet, så de måtte sige ja. Hun tilføjede, at spørgsmålet om nytteværdi var noget, man ville drøfte på konferencen, men det var svært at finde den rigtige måde at gøre det på.

Formanden oplyste ved forhandlingernes afslutning, at Enhedslisten var imod regeringens forhandlingsoplæg.

7. Kommissionens Temastrategi for jordbundsbeskyttelse samt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets rammedirektiv om beskyttelse af jordbunden og ændring af direktiv 2004/35 (direktiv om miljøansvar)

- Politisk drøftelse

KOM (2006) 0232

Rådsmøde 2785 – bilag 1 (samlenotat side 43)

KOM (2006) 0232 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)

Miljøministeren: Dette punkt forelægges til orientering.

Regeringen er grundlæggende positivt indstillet til temastrategien og det tilhørende rammedirektiv om beskyttelse af jord.

Regeringen finder det væsentligt, at forslaget alt overvejende giver

medlemsstaterne mulighed for at indrette deres lovgivning således, at den på jordforureningsområdet er tilpasset de udfordringer, de enkelte medlemslande står over for.

I direktivforslaget er der stillet forslag om at identificere forurenede grunde og etablere oprydningsprogrammer med tilhørende finansiering. I det store hele kan det nuværende danske system rummes inden for de foreslåede rammer. Det overlades til medlemsstaterne selv at vurdere, hvilke grunde der bør ryddes op, samt at fastlægge det oprydningsomfang, der skønnes tilstrækkeligt, for at grunden ikke længere udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Det har vi jo i stor enighed i Folketinget vedtaget herhjemme.

Forslaget indebærer imidlertid på kortlægningssiden, at der skal gennemføres forureningsundersøgelser, inklusive kemiske analyser, på et større antal grunde, end der kræves i den danske jordforureningslov. Det var en af de ting, alle partier i enighed lavede om sidste år. Vi skal ikke kortlægge dér, hvor der ikke er fare for miljø og sundhed. Vi skal koncentrere os om det væsentlige. Efter jordforureningsloven skal der normalt kun laves kemiske analyser på de grunde, som ligger inden for lovens indsatsområder, dvs. grundvand, boliger og børneinstitutioner. Direktivforslaget foreskriver derimod kemiske analyser på alle grunde, hvor der er eller har fundet virksomhed sted, som kan være jordforurenende.

Jeg synes, forslaget på dette punkt er uhensigtsmæssigt og vil føre til unødige ekstra udgifter til kortlægningen, uden at vi får nogen miljømæssig gevinst heraf.

Det er min opfattelse, at det bør overlades til medlemsstaterne at prioritere midlerne til de omkostningskrævende forureningsundersøgelser, således at disse undersøgelser primært gennemføres på de grunde, hvor vi vurderer, at en forurening vil kunne udgøre en trussel mod sundhed eller miljø.

Svend Auken sagde, at vi har prøvet at få antallet af grunde, der skal undersøges, ned i Danmark, men et af problemerne er, at vi har været pionerer på området. I øvrigt var han principielt enig i, at de store undersøgelser skal ske på de områder, hvor der faktisk er en risiko.

8. Eventuelt – Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om resultatet af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissioner fra biler

Miljøministeren: Jeg forventer et nyt punkt på dagsordenen. Formandskabet har netop meddelt, at de overvejer at sætte strategien for nedbringelse af CO₂-emissioner fra biler på dagsordenen, og det er sat på til en orienterende debat.

Jeg forventer, at Kommissionen vil give en redegørelse for det længe

ventede forslag.

Men jeg kan allerede nu sige, at jeg ikke er imponeret af Kommissionens udspil om at nå 130 g/km i 2012 ved forbedring af køretøjerne. Den frivillige aftale sagde 120 g/km. Nu går de op til 130 g/km. De bedste bilmærker var under 140 g/km allerede i 2005. Så er det altså ikke ret ambitiøst at sige 130 g/km i 2012. Herudover mangler jeg også et ambitiøst og konkret mål for perioden efter 2012, sådan at bilindustrien kan indstille sig på det. Her har Danmark spillet ud med 100 g/km.

De er da godt, at Kommissionen nu erkender, at det med det frivillige duer ikke. Der er en forskel mellem henholdsvis de italienske og franske bilfabrikker og de tyske. Både Renault og Peugeot og Fiat har allerede nu produkter, som forurener mindre. Kommissionens udspil er til fordel for de store tyske producenter.

Der er ingen tvivl om, at vi vil lægge os på en hård linje.

9. Siden sidst

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om eksport og import af farlige kemikalier

KOM (2006) 0745

KOM (2006) 0745 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)

Miljøministeren: Kommissionens forslag skal erstatte den nuværende forordning om eksport og import af farlige kemikalier, som gennemfører Rotterdamkonventionen i EU. Revisionen af den nugældende forordning sker først og fremmest på baggrund af en dom fra EF-Domstolen, som fastslog at forordningens hjemmelsgrundlag bør udvides til også at omfatte artikel 133 om den fælles handelspolitik. Kommissionen foreslår imidlertid herudover en række ændringer på baggrund af de erfaringer, der er opnået med forordningen siden vedtagelsen i 2003.

De vigtigste ændringer drejer sig om forpligtelsen til at indhente udtrykkeligt samtykke fra importlandet forud for eksport af farlige kemikalier. Ændringerne er begrundet i, at en række lande - også OECD-lande - konsekvent ikke svarer på forespørgsler om samtykke.

På den baggrund foreslås det, at eksportørens nationale myndighed i samråd med Kommissionen kan beslutte, at samtykke ikke er nødvendigt i tilfælde, hvor importlandet ikke har givet udtrykkeligt samtykke trods gentagne henvendelser, hvis der er officiel dokumentation for, at kemikaliet nyligt har været importeret eller benyttet, og der ikke er taget skridt til et forbud.

Regeringen vil tage stilling til de enkelte elementer i forslaget, når vi har set nærmere på forslaget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg.

Vedrørende punkt 1 om klimændring gik Dansk Folkeparti og Enhedslisten imod forhandlingsoplægget.

Vedrørende punkt 5 om majs var ingen partier imod forhandlingsoplægget.

Vedrørende punkt 6 om nelliker var Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten imod forhandlingsoplægget.